ISSN 1977-1002

Dziennik Urzędowy C 378

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 56

24 grudnia 2013

Powiadomienie nr | Spis treści | Strona

I *Rezolucje, zalecenia i opinie*

ZALECENIA

Rada

2013/C 378/01 Zalecenie Rady z dnia 9 grudnia 2013 r. w sprawie skutecznych środków integracji Romów w państwach członkowskich 1

Komisja Europejska

2013/C 378/02 Zalecenie Komisji z dnia 27 listopada 2013 r. w sprawie gwarancji procesowych dla osób wymagających szczególnego traktowania podejrzanych lub oskarżonych w postępowaniu karnym 8

2013/C 378/03 Zalecenie Komisji z dnia 27 listopada 2013 r. w sprawie prawa do pomocy prawnej przysługującego podejrzanym lub oskarżonym w postępowaniu karnym 11

Europejski Bank Centralny

2013/C 378/04 Zalecenie Europejskiego Banku Centralnego z dnia 17 grudnia 2013 r. udzielane Radzie Unii Europejskiej w sprawie zewnętrznych biegłych rewidentów Banque centrale du Luxembourg (EBC/2013/51) 15

PL

Cena:
3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

II *Komunikaty*

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2013/C 378/05 Zatwierdzenie pomocy państwa zgodnie z art. 107 i 108 TFUE – Sprawy, w których Komisja nie wnosi zastrzeżeń [1] 16

2013/C 378/06 Zatwierdzenie pomocy państwa zgodnie z art. 107 i 108 TFUE – Sprawy, w których Komisja nie wnosi zastrzeżeń [1] 17

2013/C 378/07 Zatwierdzenie pomocy państwa zgodnie z art. 107 i 108 TFUE – Sprawy, w których Komisja nie wnosi zastrzeżeń [1] 18

2013/C 378/08 Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.7100 – New Mountain Capital/Alexander Mann Solutions) [2] 19

2013/C 378/09 Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.6844 – GE/Avio) [2] 19

2013/C 378/10 Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.7096 – Eni ULX/Liverpool Bay JV) [2] 20

IV *Informacje*

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2013/C 378/11 Kursy walutowe euro 21

2013/C 378/12 Opinia Komitetu Doradczego ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących wydana na posiedzeniu w dniu 28 czerwca 2013 r. w sprawie projektu decyzji dotyczącej sprawy COMP/39.847/E-BOOKS – Sprawozdawca: Litwa 22

2013/C 378/13 Sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające – E-KSIĄŻKI (Penguin) (COMP/39.847) 23

PL

(1) Tekst mający znaczenie dla EOG, z wyjątkiem działań wchodzących w zakres załącznika I do Traktatu

(2) Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na stronie 40)

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

ZALECENIA

RADA

ZALECENIE RADY

z dnia 9 grudnia 2013 r.

w sprawie skutecznych środków integracji Romów w państwach członkowskich

(2013/C 378/01)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a w szczególności jego art. 292 w związku z art. 19 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) równość to jedna z wartości, na których opiera się Unia. Zgodnie z art. 3 ust. 3 akapit drugi TUE Unia zwalcza wykluczenie społeczne i dyskryminację oraz wspiera ochronę praw dziecka.

(2) Zgodnie z art. 10 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) Unia dąży – przy określaniu i realizacji swoich polityk i działań – do zwalczania dyskryminacji ze względu na rasę lub podchodzenie etniczne.

(3) Artykuł 19 ust. 1 TFUE umożliwia Radzie podejmowanie stosownych działań w celu zwalczania dyskryminacji ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną.

(4) Artykuł 21 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej stanowi, iż zakazana jest wszelka dyskryminacja ze względu na płeć, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, język lub przynależność do mniejszości narodowej.

(5) Dyrektywa Rady 2000/43/WE [1] określa ramy walki z dyskryminacją w Unii ze względu na pochodzenie rasowe lub etniczne w obszarach takich jak zatrudnienie i szkolenie, kształcenie, ochrona socjalna (w tym zabezpieczenie społeczne i opieka zdrowotna), świadczenia społeczne, jak również dostęp do dóbr i usług, w tym zakwaterowania, oraz ich dostarczanie.

(6) Do celów niniejszego zalecenia termin „Romowie" używany jest – podobnie jak w innych dokumentach politycznych Parlamentu Europejskiego i Rady – jako szerokie pojęcie obejmujące również grupy osób o mniej lub bardziej podobnych cechach kulturowych, jak Sinti, Travellers, Kalé, *Gens du voyage* itp., niezależnie od tego, czy prowadzą osiadły tryb życia.

(7) Wielu Romów przebywających w Unii nadal boryka się z głębokim ubóstwem, wykluczeniem społecznym, dyskryminacją i przeszkodami w korzystaniu z praw podstawowych, co czyni ich podatnymi na wyzysk, na przykład w formie handlu ludźmi. Dlatego też należy pomyśleć o skuteczniejszych działaniach na rzecz włączenia społecznego, dostosowanych do ich sytuacji i potrzeb.

(8) Zaniepokojenie budzi zwłaszcza sytuacja dzieci romskich w Unii, ze względu na wiele czynników, które mogą postawić je w szczególnie trudnej sytuacji i szczególnie narazić między innymi na problemy zdrowotne, złe warunki mieszkaniowe, ubogie odżywianie, wykluczenie,

[1] Dyrektywa Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzająca w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne (Dz.U. L 180 z 19.7.2000, s. 22).

dyskryminację, rasizm i przemoc. Wykluczenie społeczne dzieci romskich jest często związane z brakiem aktów urodzenia i dokumentów tożsamości, niskim udziałem zarówno w systemie wczesnej edukacji i opieki nad dziećmi, jak i w systemie szkolnictwa wyższego oraz wysokim odsetkiem osób wcześnie kończących naukę. Segregacja to poważna bariera uniemożliwiająca dostęp do kształcenia na wysokim poziomie. Niektóre dzieci romskie stają się również ofiarami handlu ludźmi i pracy przymusowej.

(9) W trudnej sytuacji mogą się znaleźć również Romowie, którzy legalnie przebywają na terytorium państw członkowskich, a którzy są obywatelami państw trzecich, zwłaszcza gdy żyją w warunkach takiego samego ubóstwa jak wielu Romów będących obywatelami Unii, a jednocześnie zmagają się z wyzwaniami dotykającymi wielu migrantów spoza Unii.

(10) W kontekście mobilności wewnątrzunijnej należy respektować prawo obywateli Unii do swobodnego przemieszczania się oraz warunki korzystania z tego prawa – obejmujące posiadanie wystarczających zasobów i pełnego ubezpieczenia zdrowotnego – zgodnie z dyrektywą 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ([1]), przy czym należy również starać się poprawić warunki bytowe Romów oraz prowadzić działania propagujące ich społeczno-ekonomiczną integrację zarówno w państwach członkowskich pochodzenia, jak i w państwach członkowskich pobytu.

(11) Parlament Europejski w rezolucji z dnia 9 września 2010 r. w sprawie sytuacji Romów i swobody przemieszczania się w Unii Europejskiej oraz w rezolucji z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie strategii UE w dziedzinie integracji Romów wezwał Komisję i państwa członkowskie do ukierunkowania dotychczasowych strategii i instrumentów Unii w celu zapewnienia włączenia społeczno-gospodarczego Romów.

(12) W komunikacie z dnia 5 kwietnia 2011 r. „Unijne ramy dotyczące krajowych strategii integracji Romów do 2020 r." Komisja zachęciła państwa członkowskie, by przyjęły lub rozwinęły kompleksowe podejście oraz zatwierdziły szereg celów w zakresie edukacji, zatrudnienia, opieki zdrowotnej i zakwaterowania w celu przyspieszenia integracji Romów.

(13) W dniu 19 maja 2011 r. Rada przyjęła konkluzje zatytułowane „Unijne ramy dotyczące krajowych strategii integracji Romów do 2020 r.", wyrażające zobowiązanie państw członkowskich do zwiększania społecznego i gospodarczego włączenia Romów.

([1]) Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77).

(14) Rada Europejska obradująca w dniach 23–24 czerwca 2011 r. wezwała do szybkiego wdrożenia konkluzji Rady z dnia 19 maja 2011 r., w szczególności w zakresie przygotowania, zaktualizowania lub rozwinięcia przez państwa członkowskie krajowych strategii integracji Romów lub zintegrowanych zestawów działań politycznych służących poprawie sytuacji Romów w ramach prowadzonych przez nie szerzej zakrojonych polityk na rzecz włączenia społecznego.

(15) W komunikacie z dnia 21 maja 2012 r. „Krajowe strategie integracji Romów: pierwszy etap wdrażania unijnych ram" Komisja przedstawiła wyniki pierwszej oceny wszystkich krajowych strategii integracji Romów i zintegrowanych zestawów działań politycznych oraz poprosiła państwa członkowskie, by w ramach dalszych działań rozważyły przeprowadzenie szeregu dostosowań.

(16) W celu poszukiwania rozwiązań w odniesieniu do zidentyfikowanych wyzwań Komisja pogłębiła dialog z państwami członkowskimi na temat integracji Romów, w szczególności dzięki ustanowieniu w październiku 2012 r. sieci krajowych punktów kontaktowych ds. integracji Romów. W listopadzie i grudniu 2012 r. w ramach grupy krajowych punktów kontaktowych ds. integracji Romów przeprowadzono dalsze rozmowy na temat sposobów zwiększania skuteczności działań na rzecz integracji Romów w państwach członkowskich. Grupa ta przedstawiła następnie sieci krajowych punktów kontaktowych ds. integracji Romów sprawozdanie z tych rozmów.

(17) W komunikacie z dnia 26 czerwca 2013 r. „Postępy we wdrażaniu krajowych strategii integracji Romów" Komisja podkreśliła potrzebę prowadzenia dalszych działań, aby zagwarantować spełnienie warunków wstępnych, koniecznych do pomyślnego i możliwie szybkiego wdrożenia środków mających na celu przyspieszenie postępów w zakresie integracji Romów.

(18) Dzięki komunikatowi Komisji z dnia 3 marca 2010 r. „Europa 2020: Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu" („strategia »Europa 2020«") zwalczanie ubóstwa i wykluczenia społecznego nabrało nowego tempa na skutek określenia wspólnych europejskich celów w zakresie ograniczania liczby ludzi zagrożonych ubóstwem i wykluczeniem społecznym, zmniejszania wskaźnika wczesnego kończenia nauki, a także zwiększania liczby osób zdobywających wykształcenie i podnoszenia poziomu zatrudnienia. Integracja Romów jest zasadniczym elementem zbieżnych działań podejmowanych w tym kontekście przez Unię i państwa członkowskie. W ramach bieżącej realizacji europejskiego semestru zachęca się do wdrażania odnośnych zaleceń dla poszczególnych państw, a w konkluzjach Rady z dnia 20 czerwca 2013 r. „Inwestycje społeczne na rzecz wzrostu i spójności" zawarto dalsze wytyczne dotyczące działań na rzecz wspierania wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu.

(19) Z powyższych ustaleń oraz zidentyfikowanych niedociągnięć wynika, że należy poprawić skuteczność działań

prowadzonych na rzecz integracji Romów oraz skuteczność tę monitorować. Należy przy tym w pełni respektować zasadę pomocniczości oraz podstawową odpowiedzialność państw członkowskich w przedmiotowej kwestii, uwzględniając fakt, że gromadzenie danych z powodów etnicznych może być kwestią delikatną, oraz zezwalając państwom członkowskim na wybór własnych metod monitorowania – w tym odpowiednich metod wszelkiego gromadzenia danych – i ewentualnych wskaźników.

(20) Celem niniejszego zalecenia jest uwzględnienie licznych zaleceń przedstawionych wcześniej w rezolucjach Parlamentu Europejskiego, konkluzjach Rady i komunikatach Komisji w sprawie integracji Romów. Jego celem jest również uzupełnienie obowiązującego prawodawstwa unijnego w dziedzinie zwalczania dyskryminacji w celu pomocy w jego skuteczniejszym wdrażaniu i egzekwowaniu.

(21) Niniejsze zalecenie nie dotyczy kwestii różnego traktowania ze względu na obywatelstwo i pozostaje bez uszczerbku dla przepisów i warunków dotyczących statusu prawnego obywateli państw trzecich i bezpaństwowców na terytorium państw członkowskich zgodnie z prawem krajowym i prawem unijnym lub dla skutków prawnych wynikających z tego statusu.

(22) Zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 [1] państwa członkowskie są zobowiązane w stosownych przypadkach do określenia zintegrowanego podejścia mającego na celu reagowanie na szczególne potrzeby obszarów geograficznych najbardziej dotkniętych ubóstwem lub grup docelowych najbardziej zagrożonych dyskryminacją lub wykluczeniem społecznym, ze szczególnym uwzględnieniem społeczności zmarginalizowanych. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1304/2013 [2] na okres programowania 2014–2020 przewiduje jako jeden z priorytetów inwestycyjnych w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS), w uzupełnieniu innych europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych [3], integrację społeczno-ekonomiczną społeczności zmarginalizowanych, takich jak Romowie,

ODNOTOWUJĄC, ŻE:

CEL

Celem niniejszego zalecenia jest określenie wskazówek dla państw członkowskich w zakresie zwiększania skuteczności podejmowanych przez nie działań na rzecz integracji Romów oraz usprawnienie wdrażania krajowych strategii integracji Romów lub zintegrowanych zestawów działań politycznych wprowadzanych w ramach szerzej zakrojonych polityk na rzecz włączenia społecznego, których celem jest poprawa sytuacji Romów i zniwelowanie wszelkich nierówności między Romami a ogółem społeczeństwa.

Wielkość populacji Romów oraz ich sytuacja społeczna i ekonomiczna różnią się znacznie w zależności od państwa członkowskiego. Tym samym krajowe działania w zakresie integracji Romów powinny zostać dopasowane do konkretnych uwarunkowań i potrzeb w danym państwie, w tym poprzez przyjęcie lub dalsze prowadzenie polityk nakierowanych w szerszym kontekście na grupy zmarginalizowane i defaworyzowane, takie jak Romowie.

Niniejsze zalecenie dotyczy bezpośrednio działań wspierających integrację Romów, bez uszczerbku dla działań na rzecz innych zmarginalizowanych i defaworyzowanych grup. Działania na rzecz integracji powinny być oparte na tych samych zasadach w porównywalnych warunkach,

NINIEJSZYM ZALECA, ABY PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE:

1. ZASADNICZE KWESTIE POLITYCZNE

Skuteczne działania polityczne

1.1. W celu promowania w praktyce całkowitej równości Romów podejmowały skuteczne działania polityczne, aby zagwarantować ich równe traktowanie i poszanowanie ich praw podstawowych, w tym równy dostęp do edukacji, zatrudnienia, opieki zdrowotnej i zakwaterowania. Cel ten można osiągnąć dzięki działaniom ogólnym lub działaniom ukierunkowanym – w tym konkretnym działaniom zapobiegającym defaworyzacji lub ją eliminującym – lub dzięki połączeniu takich działań, przy czym szczególną uwagę należy zwracać na aspekt płci.

1.2. Przyjęły środki, które mogą się opierać na wskaźnikach społeczno-ekonomicznych, takich jak wysokie, długotrwałe bezrobocie, poziom wykształcenia czy wskaźniki zdrowotne, lub które mogą być ukierunkowane na obszary geograficzne dotknięte zjawiskiem marginalizacji lub segregacji.

Dostęp do edukacji

1.3. Podejmowały skuteczne działania w celu zapewnienia równego traktowania chłopców i dziewcząt romskich i ich pełnego dostępu do dobrej jakościowo, powszechnej edukacji oraz w celu zapewnienia kończenia przez wszystkich uczniów romskich co najmniej edukacji obowiązkowej [4]. Cel ten mógłby zostać osiągnięty dzięki działaniom takim, jak:

[1] Rozporządzenie (UE) nr 1303/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320).

[2] Rozporządzenie (UE) nr 1304/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1081/2006 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 470).

[3] Europejskimi funduszami strukturalnymi i inwestycyjnymi są: Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR), Europejski Fundusz Społeczny (EFS), Fundusz Spójności, Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz Europejski Fundusz Morski i Rybacki (EFMR).

[4] Prawo dziecka do nauki zapisane jest w art. 28 Konwencji o prawach dziecka przyjętej przez Organizację Narodów Zjednoczonych.

a) eliminacja wszelkiej segregacji szkolnej;

b) całkowite zaprzestanie nieuzasadnionego umieszczania uczniów romskich w szkołach specjalnych;

c) ograniczenie zjawiska wczesnego kończenia nauki [1] na wszystkich szczeblach edukacji, w tym na poziomie edukacji średniej i zawodowej;

d) zwiększenie dostępu do wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem oraz podniesienie ich jakości, z zastosowaniem, w razie potrzeby, ukierunkowanego wsparcia;

e) analizowanie potrzeb poszczególnych uczniów, a następnie zaspokajanie tych potrzeb, w ścisłej współpracy z rodzinami tych uczniów;

f) stosowanie integrujących, dostosowanych do danego przypadku metod nauczania i uczenia się, w tym wspomaganie uczniów mających problemy w nauce, a także prowadzenie działań na rzecz zwalczania analfabetyzmu oraz promowanie dostępności zajęć pozalekcyjnych i uczestnictwa w nich;

g) zachęcanie rodziców do większego zaangażowania i, w stosownych przypadkach, poprawa szkoleń nauczycieli;

h) sprzyjanie uczestnictwu Romów w edukacji na poziomie średnim i wyższym oraz pomyślnemu kończeniu tej edukacji;

i) poszerzanie dostępu do edukacji drugiej szansy i do systemu uczenia się dorosłych oraz udzielanie wsparcia podczas przechodzenia na kolejne poziomy edukacji i wspieranie nabywania umiejętności dostosowanych do potrzeb rynku pracy.

Dostęp do zatrudnienia

1.4. Podejmowały skuteczne działania w celu zapewnienia równego traktowania Romów w dostępie do rynku pracy i do możliwości zatrudnienia. Cel ten mógłby zostać osiągnięty dzięki działaniom takim, jak:

a) zapewnianie wsparcia w zakresie pierwszych doświadczeń zawodowych, szkolenia zawodowego, szkolenia w trakcie pracy, uczenia się przez całe życie i rozwijania umiejętności;

b) wspieranie samozatrudnienia i przedsiębiorczości;

c) zapewnianie równego dostępu do powszechnych publicznych służb zatrudnienia, a także oferowanie poszczególnym osobom poszukującym pracy usług wsparcia koncentrujących się na zindywidualizowanym poradnictwie i planowaniu działań, a w stosownych przypadkach promowanie możliwości zatrudnienia w służbach publicznych;

d) likwidowanie barier, w tym dyskryminacji, utrudniających wchodzenie lub powrót na rynek pracy.

Dostęp do opieki zdrowotnej

1.5. Podejmowały skuteczne działania w celu zapewnienia równego traktowania Romów w dostępie do powszechnych usług opieki zdrowotnej [2] na podstawie ogólnych kryteriów kwalifikowalności. Cel ten mógłby zostać osiągnięty dzięki działaniom takim, jak:

a) likwidowanie wszelkich barier w dostępie do systemu opieki zdrowotnej dostępnego dla ogółu społeczeństwa;

b) ułatwianie dostępu do badań kontrolnych, opieki przedporodowej i poporodowej, poradnictwa w zakresie planowania rodziny, a także opieki zdrowotnej w zakresie zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego – usług powszechnie świadczonych przez krajowe służby opieki zdrowotnej;

c) ułatwianie dostępu do programów bezpłatnych szczepień dla dzieci i programów szczepień skierowanych w szczególności do grup wysokiego ryzyka lub osób żyjących na obszarach zmarginalizowanych lub oddalonych;

d) edukowanie w zakresie zdrowia i kwestii związanych z opieką zdrowotną.

Dostęp do zakwaterowania

1.6. Podejmowały skuteczne działania w celu zapewniania równego traktowania Romów w dostępie do zakwaterowania. Cel ten mógłby zostać osiągnięty dzięki działaniom takim, jak:

a) eliminacja wszelkich rodzajów segregacji przestrzennej i promowanie desegregacji;

b) promowanie niedyskryminacji w dostępie do lokali socjalnych;

c) oferowanie terenów pod obozowiska w przypadku Romów prowadzących wędrowny tryb życia, proporcjonalnie do lokalnych potrzeb;

d) zapewnianie dostępu do infrastruktury i usług użyteczności publicznej (takich jak woda, energia elektryczna i gaz) na potrzeby zakwaterowania, zgodnie z wymogami prawa krajowego.

[1] Zob. zalecenie Rady z dnia 28 czerwca 2011 r. w sprawie polityk na rzecz ograniczania zjawiska przedwczesnego kończenia nauki (Dz.U. C 191 z 1.7.2011, s. 1). Jednym z głównych celów strategii „Europa 2020" uzgodnionych przez Radę Europejską jest ograniczenie odsetka osób wcześnie kończących naukę do poziomu poniżej 10 % i zapewnienie zdobywania przez co najmniej 40 % młodszego pokolenia wykształcenia wyższego lub równoważnego.

[2] Niniejsze zalecenie pozostaje bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 2004/38/WE, które wymagają od obywateli Unii przemieszczających się po jej terytorium posiadania „wystarczających zasobów dla siebie i członków ich rodziny, aby nie stanowić obciążenia dla systemu pomocy społecznej przyjmującego państwa członkowskiego w okresie pobytu" oraz bycia „objętymi pełnym ubezpieczeniem zdrowotnym w przyjmującym państwie członkowskim".

1.7. W stosownych przypadkach zapewniły, aby we wnioskach dotyczących projektów rewitalizacji obszarów miejskich władze lokalne uwzględniały zintegrowane działania w zakresie mieszkalnictwa na rzecz społeczności marginalizowanych.

1.8. Promowały rozwój lokalny kierowany przez daną społeczność lub zintegrowane inwestycje terytorialne wspierane przez europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne.

Finansowanie

1.9. Przeznaczyły adekwatne środki finansowe, pochodzące z wszelkich dostępnych źródeł finansowania (lokalnych, krajowych, unijnych i międzynarodowych), na realizację i monitorowanie krajowych i lokalnych strategii i planów działania z myślą o osiągnięciu celu, którym jest integracja Romów, za pomocą działań ogólnych lub ukierunkowanych.

1.10. Aby ułatwić wspieranie włączenia społecznego oraz walki z ubóstwem i dyskryminacją – w tym integracji społeczno-ekonomicznej społeczności zmarginalizowanych, takich jak Romowie – w każdym państwie członkowskim co najmniej 20 % łącznych zasobów z EFS należy przeznaczyć na inwestycje w kapitał ludzki zgodnie z art. 3 i 4 rozporządzenia (UE) nr 1304/2013.

1.11. Podejmowały odpowiednie działania, w zależności od wielkości swoich społeczności romskich, ich sytuacji społeczno-ekonomicznej, zakresu nierówności między populacją romską a innymi populacjami, a także z uwzględnieniem wyzwań zidentyfikowanych w ramach europejskiego semestru stojących przed wieloma państwami członkowskimi, by uznać integrację Romów za jeden z priorytetów w umowach o partnerstwie w sprawie wykorzystania europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych ([1]) na okres 2014–2020.

1.12. Przy wsparciu technicznym z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych poprawiły swoje zdolności w zakresie zarządzania, monitorowania i oceny oraz ułatwiły korzystanie z krajowych i unijnych funduszy w celu wspierania budowy zdolności władz lokalnych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego w zakresie skutecznej realizacji projektów.

1.13. Ukierunkowywały finansowanie publiczne przeznaczone na realizację krajowych strategii integracji Romów lub zintegrowanych zestawów działań politycznych na konkretne potrzeby Romów lub na obszary geograficzne najbardziej dotknięte ubóstwem i wykluczeniem społecznym, uwzględniając jednocześnie aspekt płci.

2. HORYZONTALNE DZIAŁANIA POLITYCZNE

Zwalczanie dyskryminacji

2.1. Kontynuowały wysiłki w celu zapewnienia skutecznej praktycznej realizacji dyrektywy 2000/43/WE, zwłaszcza poprzez zapewnianie, by ich krajowe, regionalne i lokalne przepisy administracyjne nie były dyskryminacyjne i nie skutkowały praktykami opartymi na segregacji. Jako punkt odniesienia dla stwierdzenia, czy przepisy i praktyki w tym kontekście są zgodne z prawami człowieka, powinno posłużyć właściwe orzecznictwo Europejskiego Trybunału Praw Człowieka.

2.2. W stosownych przypadkach prowadziły działania desegregacyjne dotyczące Romów zarówno na szczeblu regionalnym, jak i lokalnym. Politykom i działaniom na rzecz zwalczania segregacji powinny towarzyszyć odpowiednie szkolenia i programy informacyjne, w tym szkolenia i działania informacyjne w zakresie ochrony praw człowieka, skierowane do lokalnych urzędników i przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego oraz samych Romów.

2.3. Zapewniały – w przypadku przeprowadzania przymusowych eksmisji – pełne przestrzeganie prawa unijnego oraz innych zobowiązań międzynarodowych w zakresie praw człowieka, na przykład europejskiej konwencji praw człowieka.

2.4. Realizowały działania mające na celu walkę z dyskryminacją Romów i z dotyczącymi ich uprzedzeniami – które to zjawiska bywają nazywane postawami antyromskimi – we wszelkich sferach życia społecznego. Działania takie mogłyby obejmować:

a) zwiększanie świadomości społeczności romskich oraz ogółu społeczeństwa na temat korzyści płynących z integracji Romów;

b) zwiększanie świadomości ogółu społeczeństwa co do różnorodności wpisanej w naturę społeczeństw oraz uwrażliwianie opinii publicznej na problemy w integracji, z którymi borykają się Romowie, m.in. włączając, w stosownych przypadkach, te aspekty do programów edukacji publicznej i materiałów dydaktycznych;

c) podejmowanie skutecznych działań na rzecz walki z antyromską retoryką i nawoływaniem do nienawiści oraz reagowanie na rasistowski, posługujący się stereotypami lub w inny sposób piętnujący język, a także na inne zachowania, które mogłyby stanowić podżeganie do dyskryminacji Romów.

Ochrona dzieci i kobiet romskich

2.5. Zwalczały, zwłaszcza poprzez egzekwowanie przepisów, wszelkie formy dyskryminacji – w tym dyskryminację z wielu przyczyn jednocześnie – których doświadczają dzieci i kobiety romskie, oraz walczyły z przemocą, w tym przemocą domową, wobec kobiet i dziewcząt, z handlem ludźmi, małżeństwami zawieranymi przez nieletnich i małżeństwami zawieranymi pod przymusem oraz z żebractwem z udziałem dzieci. Dla osiągnięcia

([1]) EFRR może być wykorzystywany do wspierania projektów infrastrukturalnych w dziedzinie zdrowia, edukacji i mieszkalnictwa.

tego celu państwa członkowskie powinny zapewnić zaangażowanie w działania wszystkich stosownych podmiotów, w tym władz publicznych, społeczeństwa obywatelskiego i społeczności romskich. W tym kontekście w sytuacjach o wymiarze transgranicznym wskazana jest współpraca między państwami członkowskimi.

Ograniczanie ubóstwa poprzez inwestycje społeczne

2.6. Zwalczały ubóstwo i wykluczenie społeczne dotykające osoby defaworyzowane, w tym Romów, poprzez inwestowanie w kapitał ludzki i w polityki spójności społecznej. Cel ten mógłby zostać osiągnięty dzięki działaniom takim, jak:

a) wspieranie Romów na wszystkich etapach ich życia, rozpoczynając najwcześniej jak to możliwe i bezustannie reagując na zagrożenia, z którymi muszą się mierzyć, w tym poprzez inwestowanie w dobrej jakości wczesną edukację i opiekę nad dziećmi sprzyjającą włączeniu społecznemu, ukierunkowane systemy gwarancji dla młodzieży, uczenie się przez całe życie i działania na rzecz aktywnego starzenia się;

b) prowadzenie polityk na rzecz aktywizacji i uwłasnowolnienia poprzez wspieranie wchodzenia lub powrotu na rynek pracy dzięki ukierunkowanym lub ogólnym programom wspierania zatrudnienia oraz promowanie rynku pracy sprzyjającego włączeniu społecznemu poprzez zwalczanie dyskryminacji w miejscu pracy;

c) sprawienie, by świadczenia społeczne i usługi społeczne przysługujące zgodnie z krajowymi przepisami osobom defaworyzowanym, w tym Romom, były bardziej adekwatne i zrównoważone dzięki skuteczniejszemu łączeniu polityk społecznych, upraszczaniu procedur oraz zwalczaniu oszustw i błędów; zapewnianie, by korzystano z programów pomocy społecznej; oraz udzielanie osobom do tego uprawnionym adekwatnego wsparcia dochodu.

2.7. Zależnie od wielkości populacji Romów na swoim terytorium i ich sytuacji społeczno-ekonomicznej rozważyły uznanie integracji Romów za jedną z ważnych kwestii w ramach krajowych programów reform lub krajowych sprawozdań społecznych w kontekście strategii „Europa 2020".

Wzmocnienie pozycji

2.8. Wspierały aktywność obywatelską Romów poprzez promowanie ich społecznego, gospodarczego, politycznego i kulturowego udziału w życiu społecznym, w tym na szczeblu lokalnym, gdyż aktywne zaangażowanie i udział samych Romów – także za pośrednictwem przedstawicieli i organizacji – jest niezbędny dla poprawy ich warunków życia, jak i dla zwiększenia ich włączenia społecznego.

2.9. Jeżeli jest to adekwatne do lokalnych podejść do integracji, promowały szkolenia i zatrudnianie wykwalifikowanych mediatorów wyspecjalizowanych w tematyce romskiej oraz korzystały z mediacji jako jednego z narzędzi reagowania na nierówności dotykające Romów w zakresie dostępu do dobrej jakości edukacji, zatrudnienia, opieki zdrowotnej i zakwaterowania.

2.10. Prowadziły działania informacyjne, aby jeszcze bardziej zwiększać wiedzę Romów na temat przysługujących im praw (szczególnie w odniesieniu do dyskryminacji i możliwości dochodzenia swoich praw) i ich obowiązków obywatelskich.

3. DZIAŁANIA STRUKTURALNE

Działania na szczeblu lokalnym

3.1. Respektując kompetencje władz regionalnych i lokalnych, zachęcały te władze, by opracowywały – w ramach szerzej zakrojonych polityk na rzecz włączenia społecznego – lokalne plany działań, strategie lub zestawy lokalnych działań politycznych, które mogłyby objąć poziomy bazowe, punkty odniesienia i wymierne cele w odniesieniu do integracji Romów oraz odpowiednie finansowanie.

3.2. Angażowały władze regionalne i lokalne oraz lokalne społeczeństwo obywatelskie w tworzenie, realizację i monitorowanie krajowych strategii lub zintegrowanych zestawów działań politycznych w ramach szerzej zakrojonych polityk na rzecz włączenia społecznego. Należy angażować stosownych przedstawicieli i stosowne zainteresowane podmioty odnośnie do umów o partnerstwie i programów operacyjnych współfinansowanych z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych. Władze centralne i lokalne powinny współpracować w zakresie realizacji tych strategii.

Wspierały, w celu określonym powyżej, lokalne władze publiczne, by ułatwić realizację zestawów działań politycznych na szczeblu lokalnym.

3.3. Starały się, na szczeblu lokalnym, wypracowywać zintegrowane podejście w odniesieniu do rodzin o romskim pochodzeniu borykających się z wieloma problemami, takimi jak porzucanie nauki, długi, ubóstwo oraz zły stan zdrowia. W tym celu można wzmocnić – przy poszanowaniu rozdziału kompetencji obowiązującego w poszczególnych państwach członkowskich – potencjał władz lokalnych do skutecznych działań we współpracy z rodzinami, których to dotyczy, oraz na przykład ze szkołami, organizacjami opiekującymi się młodzieżą, policją, organizacjami zdrowia publicznego, opieką społeczną oraz spółdzielniami mieszkaniowymi.

Polityka monitorowania i oceny

3.4. Odpowiednio monitorowały i oceniały skuteczność swoich krajowych strategii lub zintegrowanych zestawów działań politycznych w ramach szerzej zakrojonych polityk na rzecz włączenia społecznego. W tym celu mogą podejmować takie działania, jak określanie poziomów bazowych lub wymiernych celów, lub gromadzić odpowiednie jakościowe lub ilościowe dane na temat społecznych i gospodarczych skutków takich strategii lub działań, zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym i unijnym, zwłaszcza w odniesieniu do ochrony danych osobowych.

3.5. Wykorzystywały wszelkie stosowne kluczowe wskaźniki lub metody stosowane w empirycznych badaniach społecznych lub gromadziły dane w celu regularnego monitorowania i oceniania postępów, zwłaszcza na szczeblu lokalnym, umożliwiając efektywną sprawozdawczość na temat sytuacji Romów w państwach członkowskich, przy ewentualnym wsparciu Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej.

Organy promujące równe traktowanie

3.6. Wspierały pracę i zdolności instytucjonalne organów promujących równe traktowanie poprzez przydzielanie im odpowiednich zasobów, tak aby udzielana przez te organy pomoc prawna i sądowa stanowiła skuteczne wsparcie dla romskich ofiar dyskryminacji.

3.7. Promowały regularny dialog pomiędzy swoimi krajowymi punktami kontaktowymi ds. integracji Romów i krajowymi organami promującymi równe traktowanie.

Krajowe punkty kontaktowe ds. integracji Romów

3.8. Przyznały swoim krajowym punktom kontaktowym ds. integracji Romów odpowiednie i właściwe do ich roli uprawnienia i środki, tak by mogły one skutecznie koordynować międzysektorowe monitorowanie polityk integracji z myślą o ich wdrażaniu, z poszanowaniem rozdziału kompetencji obowiązującego w poszczególnych państwach członkowskich.

3.9. Angażowały swoje krajowe punkty kontaktowe ds. integracji Romów w procesy decyzyjne dotyczące tworzenia, finansowania i realizacji stosownych polityk. Krajowe punkty kontaktowe ds. integracji Romów powinny ułatwiać uczestnictwo i zaangażowanie romskiego społeczeństwa obywatelskiego odnośnie do realizacji krajowych strategii integracji Romów oraz lokalnych planów działania.

Współpraca transnarodowa

3.10. Zachęcały do tworzenia transnarodowych form współpracy na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym i do aktywnego uczestnictwa w takiej współpracy przy pomocy inicjatyw politycznych, zwłaszcza projektów oraz dwustronnych lub wielostronnych porozumień, w celu:

a) koordynacji kwestii związanych z transgraniczną mobilnością Romów na terytorium Unii oraz

b) wspierania wzajemnego uczenia się i powielania dobrych praktyk, np. poprzez współpracę organów zarządzających funduszami strukturalnymi w celu opracowywania skutecznych działań sprzyjających integracji Romów.

3.11. Współpraca transnarodowa, o której mowa w pkt 3.10., powinna uzupełniać działania podejmowane w ramach krajowych strategii na rzecz integracji Romów i zintegrowanych zestawów działań politycznych będących częścią szerzej zakrojonych polityk na rzecz włączenia społecznego, a także działania podejmowane w ramach wszelkich obowiązujących między państwami członkowskimi porozumień o współpracy, takich jak strategia na rzecz regionu Dunaju, oraz działania innych organizacji międzynarodowych, takich jak Rada Europy czy Organizacja Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE).

4. SPRAWOZDAWCZOŚĆ I DZIAŁANIA NASTĘPCZE

4.1. Do dnia 1 stycznia 2016 r. poinformowały Komisję o wszelkich środkach podjętych zgodnie z niniejszym zaleceniem.

4.2. Następnie informowały Komisję o wszelkich podjętych nowych środkach – na koniec każdego roku – wraz z informacjami na temat postępów we wdrażaniu krajowych strategii integracji Romów lub zintegrowanych zestawów działań politycznych będących częścią szerzej zakrojonych polityk na rzecz włączenia społecznego,

NINIEJSZYM WZYWA KOMISJĘ, ABY:

5.1. Zapewniła, by informacje przekazywane przez państwa członkowskie służyły za podstawę rocznych sprawozdań Komisji przeznaczonych dla Parlamentu Europejskiego i Rady na temat wdrażania krajowych strategii integracji Romów oraz przyczyniały się – poprzez zalecenia dla poszczególnych krajów – do europejskiego semestru realizowanego w ramach strategii „Europa 2020".

5.2. Na tej podstawie ściśle monitorowała sytuację i oceniła – do dnia 1 stycznia 2019 r., czy istnieje potrzeba zmiany i aktualizacji niniejszego zalecenia.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 grudnia 2013 r.

W imieniu Rady

A. PABEDINSKIENĖ

Przewodniczący

KOMISJA EUROPEJSKA

ZALECENIE KOMISJI

z dnia 27 listopada 2013 r.

w sprawie gwarancji procesowych dla osób wymagających szczególnego traktowania podejrzanych lub oskarżonych w postępowaniu karnym

(2013/C 378/02)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 292,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Celem niniejszego zalecenia jest zachęcenie państw członkowskich do wzmocnienia praw procesowych wszystkich podejrzanych lub oskarżonych, którzy nie są w stanie zrozumieć postępowania karnego i skutecznie w nim uczestniczyć ze względu na swój wiek, stan umysłowy lub fizyczny bądź niepełnosprawność („osoby wymagające szczególnego traktowania").

(2) Dzięki ustanowieniu norm minimalnych dotyczących ochrony praw procesowych podejrzanych lub oskarżonych niniejsze zalecenie powinno zwiększyć zaufanie państw członkowskich do systemów sądownictwa karnego innych państw członkowskich, przyczyniając się tym samym do poprawy w zakresie wzajemnego uznawania orzeczeń w sprawach karnych.

(3) W programie sztokholmskim [1] położono szczególny nacisk na wzmocnienie praw jednostek w postępowaniu karnym. W pkt 2.4 programu Rada Europejska wezwała Komisję do przedstawienia wniosków określających stopniowe podejście [2] mające na celu wzmocnienie praw podejrzanych lub oskarżonych.

(4) Dotychczas przyjęto trzy środki, mianowicie dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/64/UE [3], dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE [4] oraz dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/48/UE [5].

(5) Zawarte w niniejszym zaleceniu odniesienia do podejrzanych lub oskarżonych, którzy zostali pozbawieni wolności, należy rozumieć jako odniesienia do każdej sytuacji, w której w toku postępowania karnego podejrzani lub oskarżeni zostają pozbawieni wolności w rozumieniu art. 5 ust. 1 lit. c) Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, zgodnie z wykładnią dokonaną w orzecznictwie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka.

(6) Natychmiastowe zidentyfikowanie i uznanie szczególnie trudnej sytuacji podejrzanego lub oskarżonego w postępowaniu karnym ma kluczowe znaczenie. W tym celu funkcjonariusze policji, organy ścigania lub organy sądowe powinny przeprowadzić wstępną ocenę. Właściwe organy powinny mieć również możliwość zwrócenia się do niezależnego eksperta o ocenę powagi szczególnie trudnej sytuacji, potrzeb osoby wymagającej szczególnego traktowania oraz adekwatności wszelkich środków podjętych lub przewidzianych wobec osoby wymagającej szczególnego traktowania.

(7) Podejrzani lub oskarżeni lub ich adwokaci powinni mieć prawo do zakwestionowania, zgodnie z prawem krajowym, oceny ich potencjalnej szczególnie trudnej sytuacji w postępowaniu karnym, zwłaszcza jeśli taka ocena oznaczałaby znaczne utrudnienie lub ograniczenie korzystania z przysługujących im praw podstawowych. Prawo to nie pociąga za sobą zobowiązania państw członkowskich do zapewnienia szczególnego postępowania odwoławczego, odrębnego mechanizmu lub postępowania skargowego, w ramach których można zaskarżyć takie zaniechanie lub odmowę.

(8) Pojęcie „przedstawiciel prawny" oznacza osobę, która reprezentuje interes i nadzoruje sprawy prawne osoby wymagającej szczególnego traktowania. Typowym przykładem jest wyznaczony przez sąd opiekun osoby wymagającej szczególnego traktowania.

(9) Pojęcie „stosowna osoba dorosła" oznacza krewnego lub osobę utrzymującą kontakty społeczne z osobą wymagającą szczególnego traktowania, która jest gotowa współpracować z organami i umożliwić osobie wymagającej szczególnego traktowania korzystanie z przysługujących jej praw procesowych.

---

[1] Dz.U. C 115 z 4.5.2010, s. 1.
[2] Dz.U. C 295 z 4.12.2009, s. 1.
[3] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/64/UE z dnia 20 października 2010 r. w sprawie prawa do tłumaczenia ustnego i tłumaczenia pisemnego w postępowaniu karnym (Dz.U. L 280 z 26.10.2010, s. 1).
[4] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie prawa do informacji w postępowaniu karnym (Dz.U. L 142 z 1.6.2012, s. 1).
[5] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/48/UE z dnia 22 października 2013 r. w sprawie prawa dostępu do adwokata w postępowaniu karnym i w postępowaniu dotyczącym europejskiego nakazu aresztowania oraz w sprawie prawa do poinformowania osoby trzeciej o pozbawieniu wolności i prawa do porozumiewania się z osobami trzecimi i organami konsularnymi (Dz.U. L 294 z 6.11.2013, s. 1).

(10) Osoby wymagające szczególnego traktowania potrzebują odpowiedniego wsparcia w toku postępowania karnego. W tym celu należy jak najszybciej poinformować przedstawiciela prawnego podejrzanego lub oskarżonego wymagającego szczególnego traktowania lub stosowną osobę dorosłą o postępowaniu karnym prowadzonym przeciwko osobie wymagającej szczególnego traktowania, o charakterze oskarżenia, prawach procesowych i dostępnych środkach odwoławczych. Należy jak najszybciej powiadomić przedstawiciela prawnego lub stosowną osobę dorosłą o pozbawieniu wolności oraz o powodach pozbawienia wolności, chyba że jest to sprzeczne z interesem danej osoby.

(11) Osoby, które uznaje się za znajdujące się w szczególnie trudnej sytuacji, nie są w stanie śledzić przebiegu i zrozumieć postępowania karnego. Aby zapewnić poszanowanie praw tych osób do rzetelnego procesu sądowego, należy uniemożliwić im zrzeczenie się prawa do adwokata.

(12) Aby zapewnić integralność osoby wymagającej szczególnego traktowania, która została pozbawiona wolności, należy zapewnić osobom wymagającym szczególnego traktowania dostęp do badań lekarskich, w trakcie których zostanie oceniony ich ogólny stan zdrowia oraz adekwatność potencjalnych środków wobec nich w świetle ich stanu zdrowia.

(13) Osoby wymagające szczególnego traktowania nie zawsze są w stanie zrozumieć treść przesłuchań policyjnych, którym są poddawane. Aby uniknąć kwestionowania treści przesłuchania, a tym samym jego niepotrzebnego powtarzania, przesłuchania należy nagrywać w formie zapisu audiowizualnego.

(14) Z zastrzeżeniem szczególnych okoliczności każdej sprawy, szczególnie trudna sytuacja nie powinna stanowić przeszkody dla podejrzanego lub oskarżonego w uzyskaniu dostępu do dowodów rzeczowych będących w posiadaniu właściwych organów w odniesieniu do danej sprawy karnej w trakcie wykonywania przysługujących mu praw procesowych i z uwagi na prawo do skutecznego środka odwoławczego.

(15) Niniejsze zalecenie ma zastosowanie do osób wymagających szczególnego traktowania, które są objęte procedurą wydawania osób zgodnie z decyzją ramową Rady 2002/584/WSiSW ([1]) (postępowanie dotyczące europejskiego nakazu aresztowania). Właściwe organy w państwie członkowskim wykonującym nakaz powinny stosować w postępowaniu dotyczącym europejskiego nakazu aresztowania szczególne prawa procesowe określone w niniejszym zaleceniu.

(16) Zawarte w niniejszym zaleceniu odniesienia do odpowiednich środków mających zapewnić skuteczny dostęp do wymiaru sprawiedliwości osobom niepełnosprawnym należy rozumieć w świetle celów określonych w Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych z 2006 r., w szczególności w jej art. 13.

(17) Aby zagwarantować, że praktycy mający kontakt z osobami wymagającymi szczególnego traktowania są świadomi szczególnych potrzeb tych osób, należy zapewnić im odpowiednie szkolenie.

(18) Niniejsze zalecenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. Celem niniejszego zalecenia jest w szczególności propagowanie prawa do wolności, prawa do rzetelnego procesu sądowego i praw do obrony.

(19) Państwa członkowskie powinny poinformować Komisję o działaniach następczych podjętych w związku z niniejszym zaleceniem w terminie [36 miesięcy] od daty jego zgłoszenia. Na podstawie tych informacji Komisja powinna monitorować środki podjęte przez państwa członkowskie i dokonywać ich oceny,

ZALECA:

SEKCJA 1

PRZEDMIOT I ZAKRES STOSOWANIA

1. W niniejszym zaleceniu wzywa się państwa członkowskie do wzmocnienia określonych praw procesowych podejrzanych lub oskarżonych w postępowaniu karnym wymagających szczególnego traktowania oraz osób wymagających szczególnego traktowania, które podlegają nakazowi w postępowaniu dotyczącym europejskiego nakazu aresztowania.

2. Szczególne prawa procesowe osób wymagających szczególnego traktowania należy stosować od momentu, w którym powzięto podejrzenie o popełnieniu przez nie przestępstwa. Prawa takie należy stosować do czasu zakończenia postępowania.

3. Osoby wymagające szczególnego traktowania powinny brać udział, zgodnie z ich interesem, w wykonywaniu praw procesowych, z uwzględnieniem ich zdolności do zrozumienia postępowania i skutecznego uczestnictwa w postępowaniu.

SEKCJA 2

IDENTYFIKACJA OSÓB WYMAGAJĄCYCH SZCZEGÓLNEGO TRAKTOWANIA

4. Należy bez zwłoki zidentyfikować osoby wymagające szczególnego traktowania i uznać ich szczególne potrzeby. Państwa członkowskie powinny zapewnić wszystkim właściwym organom możliwość korzystania z badań lekarskich przeprowadzanych przez niezależnego eksperta w celu zidentyfikowania osób wymagających szczególnego traktowania oraz ustalenia powagi ich szczególnie trudnej sytuacji oraz ich szczególnych potrzeb. Wspomniany ekspert może wydać uzasadnioną opinię dotyczącą adekwatności środków podjętych lub przewidzianych wobec osób wymagających szczególnego traktowania.

([1]) Decyzja ramowa Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (2002/584/WSiSW) (Dz.U. L 190 z 18.7.2002, s. 1).

SEKCJA 3

PRAWA OSÓB WYMAGAJĄCYCH SZCZEGÓLNEGO TRAKTOWANIA

Niedyskryminacja

5. Osoby wymagające szczególnego traktowania nie powinny podlegać jakiejkolwiek dyskryminacji na podstawie prawa krajowego przy korzystaniu z praw procesowych, o których mowa w niniejszym zaleceniu.

6. Prawa procesowe przyznane osobom wymagającym szczególnego traktowania powinny być przestrzegane w toku całego postępowania karnego z uwzględnieniem charakteru i powagi szczególnie trudnej sytuacji tych osób.

Domniemanie szczególnie trudnej sytuacji

7. Państwa członkowskie powinny wprowadzić domniemanie szczególnie trudnej sytuacji, zwłaszcza wobec osób ze znacznie obniżoną sprawnością psychiczną, intelektualną, fizyczną lub sensoryczną lub osób cierpiących na chorobę psychiczną lub zaburzenia funkcji poznawczych, które utrudniają im zrozumienie postępowania i skuteczne uczestnictwo w postępowaniu.

Prawo do informacji

8. Osoby niepełnosprawne powinny otrzymać – na swój wniosek – informacje dotyczące przysługujących im praw procesowych w przystępnej dla nich formie.

9. Należy poinformować osoby wymagające szczególnego traktowania i, w razie potrzeby, ich przedstawiciela prawnego lub stosowną osobę dorosłą o szczególnych prawach procesowych, o których mowa w niniejszym zaleceniu, zwłaszcza o tych związanych z prawem do informacji, prawem do pomocy medycznej, prawem do adwokata, prawem do poszanowania prywatności oraz, w stosowanych przypadkach, o prawach związanych z tymczasowym aresztowaniem.

10. Przedstawiciel prawny lub stosowna osoba dorosła, wskazani przez osobę wymagającą szczególnego traktowania lub przez właściwe organy w celu wsparcia tej osoby, powinni być obecni na posterunku policji i podczas rozprawy sądowej.

Prawo dostępu do adwokata

11. Jeżeli osoba wymagająca szczególnego traktowania nie jest w stanie zrozumieć i śledzić przebiegu postępowania, nie może się ona zrzec prawa dostępu do adwokata zgodnie z dyrektywą 2013/48/UE.

Prawo do pomocy medycznej

12. W przypadku pozbawienia wolności osoby wymagające szczególnego traktowania powinny mieć dostęp do systematycznej i stałej pomocy medycznej w toku całego postępowania karnego.

Nagrywanie przesłuchań

13. Każde przesłuchanie osoby wymagającej szczególnego traktowania na etapie postępowania przygotowawczego powinno być nagrywane w formie zapisu audiowizualnego.

Pozbawienie wolności

14. Państwa członkowskie powinny podjąć wszelkie kroki w celu zapewnienia, by w przypadku osób wymagających szczególnego traktowania pozbawienie wolności przed wydaniem wyroku skazującego było środkiem ostatecznym, proporcjonalnym i podejmowanym w warunkach dostosowanych do potrzeb osoby wymagającej szczególnego traktowania. Należy podjąć odpowiednie środki w celu zapewnienia osobom wymagającym szczególnego traktowania dostępu do uzasadnionych usprawnień, uwzględniając ich szczególne potrzeby w sytuacji pozbawienia wolności.

Prywatność

15. Właściwe organy powinny podjąć odpowiednie środki w celu ochrony prywatności, integralności osobistej i danych osobowych osób wymagających szczególnego traktowania, w tym danych medycznych, w toku całego postępowania karnego.

Postępowanie dotyczące europejskiego nakazu aresztowania

16. Państwo członkowskie wykonujące nakaz powinno zapewnić, by po aresztowaniu osobie wymagającej szczególnego traktowania, wobec której toczy się postępowanie dotyczące europejskiego nakazu aresztowania, przysługiwały szczególne prawa procesowe, o których mowa w niniejszym zaleceniu.

Szkolenie

17. Funkcjonariusze policji, organy ścigania i organy sądowe właściwe do spraw postępowań karnych prowadzonych przeciwko osobom wymagającym szczególnego traktowania powinny odbyć specjalne szkolenie.

SEKCJA 4

MONITOROWANIE

18. Państwa członkowskie powinny poinformować Komisję o środkach podjętych w celu wprowadzenia w życie niniejszego zalecenia do dnia [36 miesięcy po jego zgłoszeniu].

SEKCJA 5

PRZEPISY KOŃCOWE

19. Niniejsze zalecenie skierowane jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 listopada 2013 r.

W imieniu Komisji

Viviane REDING

Wiceprzewodniczący

ZALECENIE KOMISJI

z dnia 27 listopada 2013 r.

w sprawie prawa do pomocy prawnej przysługującego podejrzanym lub oskarżonym w postępowaniu karnym

(2013/C 378/03)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 292,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Celem niniejszego zalecenia jest wzmocnienie prawa do pomocy prawnej przysługującego podejrzanym lub oskarżonym w postępowaniu karnym oraz osobom podlegającym nakazowi w postępowaniu dotyczącym europejskiego nakazu aresztowania na mocy decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW [1], co pozwoli na uzupełnienie oraz skuteczne stosowanie prawa dostępu do adwokata w myśl dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/48/UE [2].

(2) Prawo do pomocy prawnej w postępowaniu karnym jest zagwarantowane w art. 47 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej („karta") oraz w art. 6 ust. 3 lit. c) europejskiej konwencji praw człowieka („EKPC"). Zostało ono również potwierdzone w art. 14 ust. 3 lit. d) Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych ONZ (ICCPR). Podstawowe zasady, na których powinien być oparty system prawny, zostały określone w Zasadach i wytycznych dotyczących dostępu do pomocy prawnej w sprawach karnych, przyjętych przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w dniu 20 grudnia 2012 r.

(3) Zakres i przedmiot prawa dostępu do adwokata został określony w dyrektywie 2013/48/UE; żaden element niniejszego zalecenia nie powinien być interpretowany jako ograniczenie praw określonych wspomnianą dyrektywą.

(4) Podejrzany lub oskarżony w postępowaniu karnym ma prawo dostępu do adwokata od momentu poinformowania go przez odpowiednie władze – czy to w drodze powiadomienia urzędowego czy też w inny sposób – o tym, że jest podejrzewany lub oskarżony o popełnienie przestępstwa karnego, niezależnie od faktu, czy został on pozbawiony wolności czy nie. Zasada ta obowiązuje do czasu zakończenia postępowania, przez co rozumie się ostateczne rozstrzygnięcie kwestii, czy podejrzany lub oskarżony popełnił przestępstwo, w tym w stosownych przypadkach wydanie wyroku skazującego i rozpatrzenie wszelkich środków odwoławczych. Ten sam zakres czasowy powinien mieć zastosowanie do prawa do pomocy prawnej.

(5) W niniejszym zaleceniu pojęcie „adwokata" odnosi się do każdej osoby, która w myśl prawa krajowego posiada stosowne kwalifikacje i uprawnienia – w tym uzyskane w drodze wyznaczenia przez uprawniony organ – do udzielania porad prawnych i świadczenia pomocy prawnej podejrzanym lub oskarżonym.

(6) „Pomoc prawna" oznacza środki finansowe i pomoc przyznawane przez państwo członkowskie, które zapewniają skuteczne wykonywanie prawa dostępu do adwokata. Środki finansowe powinny pokryć koszty obrony i postępowania, obciążające podejrzanych i oskarżonych w postępowaniu karnym oraz osoby podlegające nakazowi w postępowaniu dotyczącym europejskiego nakazu aresztowania.

(7) Podejrzani lub oskarżeni oraz osoby podlegające nakazowi, które nie dysponują dostatecznymi zasobami finansowymi pozwalającymi na pokrycie części lub wszystkich kosztów obrony i postępowania, powinni mieć dostęp do pomocy prawnej w takim zakresie, w jakim taka pomoc jest wymagana w interesie wymiaru sprawiedliwości.

(8) Zgodnie z orzecznictwem Europejskiego Trybunału Praw Człowieka podejrzany lub oskarżony nie powinien mieć obowiązku udowodnienia ponad wszelką wątpliwość, że dysponuje niewystarczającymi środkami finansowymi. W celu określenia, czy „interes wymiaru sprawiedliwości" wymaga zapewnienia bezpłatnej pomocy prawnej, Europejski Trybunał Praw Człowieka orzekł, że pod uwagę należy wziąć następujące kryteria, które nie mają charakteru kumulatywnego: wagę przestępstwa, surowość ewentualnej kary, złożoność sprawy lub sytuacji osobistej podejrzanego lub oskarżonego.

(9) Ponadto Europejski Trybunał Praw Człowieka orzekł, że gdy stawką w postępowaniu jest pozbawienie wolności, test dotyczący „interesu wymiaru sprawiedliwości" należy zasadniczo uznać za spełniony.

(10) Decyzja odnośnie do tego, czy pomoc prawna zostanie w danym postępowaniu karnym przyznana czy też nie, powinna zostać podjęta w czasie pozwalającym podejrzanemu lub oskarżonemu na przedstawienie swojej sprawy w sposób konkretny i skuteczny.

[1] Decyzja ramowa Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. L 190 z 18.7.2002, s. 1).

[2] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/48/UE z dnia 22 października 2013 r. w sprawie prawa dostępu do adwokata w postępowaniu karnym i w postępowaniu dotyczącym europejskiego nakazu aresztowania oraz w sprawie prawa do poinformowania osoby trzeciej o pozbawieniu wolności i prawa do porozumiewania się z osobami trzecimi i organami konsularnymi w czasie pozbawienia wolności (Dz.U. L 294 z 6.11.2013, s. 1).

(11) Biorąc pod uwagę niezależność zawodów prawniczych, przebieg obrony jest zasadniczo sprawą między podejrzanym lub oskarżonym bądź osobą podlegającą nakazowi a ich zastępcą procesowym. W celu zapewnienia wysokiego standardu profesjonalnego pomocy prawnej, który gwarantuje rzetelny proces, państwa członkowskie powinny stworzyć skuteczny system powszechnego zapewniania jakości usług adwokatów świadczących pomoc prawną. W tym celu państwa członkowskie powinny uruchomić systemy wyznaczania adwokatów świadczących pomoc prawną. W każdym przypadku państwa członkowskie powinny zagwarantować podejmowanie działań w przypadku wystąpienia oczywistego błędu w zakresie świadczonej pomocy prawnej lub w sytuacji, gdy zostały one w wystarczający sposób poinformowane o zaistnieniu takiego błędu.

(12) Adwokaci obrony, jak również pracownicy zaangażowani w proces podejmowania decyzji dotyczącej prawa do pomocy prawnej, tacy jak prokuratorzy, sędziowie oraz pracownicy rad pomocy prawnej, powinni zostać w odpowiedni sposób przeszkoleni, aby upowszechniać skuteczny dostęp do pomocy prawnej.

(13) Biorąc pod uwagę znaczenie zaufania między adwokatem a klientem, właściwe organy powinny w miarę możliwości uwzględniać preferencje oraz życzenia podejrzanego lub oskarżonego związane z wyborem adwokata świadczącego pomoc prawną. Zgodnie z orzecznictwem Europejskiego Trybunału Praw Człowieka mogą one jednak pominąć te życzenia, o ile występują znaczące i dostateczne powody uznania, że jest to niezbędne z punktu widzenia interesu wymiaru sprawiedliwości.

(14) Niniejsze zalecenie jest zgodne z prawami podstawowymi i zasadami uznanymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej oraz europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności. W szczególności niniejsze zalecenie zmierza do promowania prawa do wolności, rzetelnego procesu sądowego oraz prawa do obrony. Powinno być ono odpowiednio interpretowane i stosowane.

(15) W zakresie, w jakim Karta praw podstawowych Unii Europejskiej zawiera prawa, które odpowiadają prawom gwarantowanym europejską Konwencją o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, znaczenie i zakres tych praw powinny być takie same jak znaczenie i zakres praw określonych w Konwencji. Odpowiednie przepisy niniejszego zalecenia powinny być zatem interpretowane i stosowane w sposób zgodny z tymi prawami, w myśl interpretacji zawartej w orzecznictwie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka.

(16) Państwa członkowskie powinny poinformować Komisję o działaniach następczych podjętych w celu realizacji niniejszego zalecenia.

(17) W terminie 48 miesięcy od zgłoszenia niniejszego zalecenia Komisja powinna ocenić, czy w celu zapewnienia pełnej realizacji zawartych w nim celów potrzebne są dodatkowe działania, w tym działania legislacyjne,

NINIEJSZYM ZALECA:

SEKCJA 1

PRZEDMIOT I ZAKRES ZASTOSOWANIA

1. Niniejsze zalecenie dotyczy prawa do pomocy prawnej przysługującego podejrzanym lub oskarżonym w postępowaniu karnym oraz osobom podlegającym nakazowi w postępowaniu dotyczącym europejskiego nakazu aresztowania w celu zapewnienia skutecznego dostępu do adwokata zgodnie z dyrektywą 2013/48/UE.

2. Podejrzani i oskarżeni w postępowaniu karnym powinni mieć prawo do pomocy prawnej od momentu, w którym powstaje podejrzenie, że popełnili przestępstwo karne. Prawo to powinno mieć zastosowanie do momentu zakończenia postępowania karnego.

SEKCJA 2

DOSTĘP DO POMOCY PRAWNEJ

Prawo do pomocy prawnej

3. Państwa członkowskie powinny podjąć stosowne kroki i zagwarantować, aby podejrzani i oskarżeni oraz osoby podlegające nakazowi byli uprawnieni do otrzymywania skutecznej pomocy prawnej w celu zapewnienia prawa do rzetelnego procesu w myśl niniejszego zalecenia.

4. Podejrzani lub oskarżeni oraz osoby podlegające nakazowi powinny, jako minimum, otrzymać pomoc prawną, o ile w związku z ich sytuacją ekonomiczną („ocena zdolności finansowej") brak im dostatecznych zasobów finansowych umożliwiających pokrycie częściowych lub całkowitych kosztów obrony i postępowania lub gdy taka pomoc jest wymagana z punktu widzenia interesu wymiaru sprawiedliwości („ocena zasadności").

5. Należy podjąć wszystkie niezbędne działania, aby ułatwić dostęp podejrzanych i oskarżonych oraz osób podlegających nakazowi do wszystkich istotnych informacji dotyczących pomocy prawnej w postępowaniu karnym oraz zadbać o to, by informacje te zostały przedstawione w sposób zrozumiały; dotyczy to między innymi informacji o tym, w jaki sposób i gdzie można ubiegać się o taką pomoc, przejrzystych kryteriów pozwalających na ubieganie się o pomoc prawną, a także informacji odnośnie do możliwości wniesienia odwołania w sytuacji, gdy nastąpiła odmowa dostępu do pomocy prawnej lub adwokat świadczący pomoc prawną zapewnia niedostateczne wsparcie prawne.

Ocena zdolności finansowej

6. Jeżeli na etapie oceny prawa do pomocy prawnej stosuje się wymóg związany z brakiem dostatecznych zasobów finansowych (ocena zdolności finansowej), należy dokonać oceny sytuacji ekonomicznej wnioskodawcy na podstawie obiektywnych czynników takich jak dochód, kapitał, sytuacja rodzinna, stopa życiowa oraz koszty obrońcy. Jeżeli pomoc prawna ma być świadczona na rzecz dziecka, należy wziąć pod uwagę własne zasoby dziecka, nie zaś zasoby rodziców czy też osób sprawujących władzę rodzicielską.

7. Jeżeli na etapie oceny zdolności finansowej uwzględnia się dochód gospodarstwa domowego, jednak poszczególni członkowie rodziny pozostają ze sobą w konflikcie lub nie mają jednakowego dostępu do dochodu rodziny, pod uwagę należy wziąć jedynie dochód osoby ubiegającej się o pomoc prawną.

8. Odpowiadając na pytanie, czy podejrzany lub oskarżony lub osoba podlegająca nakazowi posiada niedostateczne zasoby finansowe, należy rozważyć wszystkie istotne okoliczności.

9. Jeżeli państwo członkowskie określa próg, powyżej którego zakłada się, że dana osoba może częściowo lub całkowicie pokryć koszty obrony i postępowania, powinno – na etapie określania tego progu – uwzględnić czynniki podane w pkt 6. Ponadto istnienie takiego progu nie powinno uniemożliwiać osobom, których zasoby znajdują się powyżej tego progu, uzyskania pomocy prawnej w odniesieniu do całkowitych lub częściowych kosztów w sytuacji, w której brak im dostatecznych środków finansowych w danej sprawie.

10. Nie należy żądać od podejrzanych lub oskarżonych oraz osób podlegających nakazowi, aby udowodniły ponad wszelką wątpliwość, że brak im dostatecznych zasobów finansowych na pokrycie kosztów obrony i postępowania.

Ocena zasadności

11. Jeżeli stosuje się wymóg dotyczący tego, czy interes wymiaru sprawiedliwości wymaga zastosowania pomocy prawnej, powinno to wiązać się z oceną złożoności sprawy, społecznej i osobistej sytuacji podejrzanego lub oskarżonego bądź osoby podlegającej nakazowi, wagi przestępstwa oraz surowości potencjalnej kary, która mogłaby zostać orzeczona. Należy uwzględnić wszystkie istotne okoliczności.

12. W sytuacjach, w których dana osoba jest podejrzana lub oskarżona o popełnienie przestępstwa, za które może zostać orzeczona kara pozbawienia wolności, a także w sytuacjach, w których pomoc prawna jest obowiązkowa, należy założyć, że przyznanie pomocy prawnej leży w interesie wymiaru sprawiedliwości.

13. Jeżeli pomoc prawna jest przyznawana podejrzanym lub oskarżonym bądź osobom podlegającym nakazowi w oparciu o ocenę zasadności, można wystąpić o zwrot kosztów pomocy prawnej w przypadku wydania prawomocnego wyroku, pod warunkiem, że dana osoba dysponuje w momencie rozpatrywania wniosku o zwrot dostatecznymi zasobami, zgodnie z kryteriami przedstawionymi w pkt 6 do 10.

Decyzje dotyczące zastosowania pomocy prawnej

14. Decyzje w sprawie przyznania lub odmowy przyznania pomocy prawnej powinny być podejmowane sprawnie, przez niezależny właściwy organ, w ramach czasowych, które pozwalają podejrzanemu lub oskarżonemu bądź osobie podlegającej nakazowi na skuteczne i szczegółowe przygotowanie obrony.

15. Podejrzani lub oskarżeni bądź osoby podlegające nakazowi powinni mieć prawo do wniesienia odwołania od decyzji odrzucającej – w całości lub częściowo – ich wniosek o pomoc prawną.

16. W przypadku gdy wniosek został odrzucony w całości lub w części, powody takiego odrzucenia powinny zostać przedstawione na piśmie.

SEKCJA 3

SKUTECZNOŚĆ I JAKOŚĆ POMOCY PRAWNEJ

Jakość pomocy prawnej udzielanej w ramach systemu pomocy prawnej

17. Pomoc prawna udzielana w ramach systemu pomocy prawnej powinna być pomocą wysokiej jakości, pozwalającą zapewnić rzetelne postępowanie. W tym celu we wszystkich państwach członkowskich powinny funkcjonować systemy gwarantujące odpowiednią jakość pracy adwokatów udzielających pomocy prawnej.

18. Należy uruchomić mechanizmy, które pozwolą właściwym organom zastąpić adwokata świadczącego pomoc prawną lub zobowiązać go do spełnienia swoich obowiązków w sytuacji, w której nie świadczy on pomocy prawnej w sposób właściwy.

Wyznaczanie

19. W każdym państwie członkowskim należy uruchomić system wyznaczania adwokatów udzielających pomocy prawnej i zapewnić jego funkcjonowanie.

20. Wzywa się państwa członkowskie do ustanowienia kryteriów wyznaczania adwokatów udzielających pomocy prawnej, przy uwzględnieniu najlepszych praktyk.

Szkolenia

21. Pracownicy zaangażowani w podejmowanie decyzji dotyczących pomocy prawnej w postępowaniu karnym powinni zostać w odpowiedni sposób przeszkoleni.

22. W celu zapewnienia wysokiej jakości porad prawnych i pomocy prawnej, należy wspierać organizowanie szkoleń i opracowywanie programów szkoleniowych dla adwokatów świadczących usługi pomocy prawnej.

23. Wyznaczanie adwokatów świadczących pomoc prawną powinno być w jak największym stopniu powiązane z obowiązkiem nieustannego szkolenia zawodowego.

Powoływanie adwokatów świadczących pomoc prawną

24. Na etapie wyboru adwokata świadczącego pomoc prawną w ramach krajowego systemu pomocy prawnej należy w miarę możliwości uwzględniać preferencje i życzenia podejrzanych lub oskarżonych bądź osób podlegających nakazowi.

25. System pomocy prawnej powinien dążyć do zapewnienia ciągłości reprezentacji prawnej przez tego samego adwokata, o ile podejrzany lub oskarżony sobie tego życzy.

26. Należy ustanowić przejrzyste i podlegające sprawdzeniu mechanizmy pozwalające podejrzanym lub oskarżonym bądź osobom podlegającym nakazowi na dokonywanie świadomych wyborów dotyczących pomocy prawnej w ramach systemu pomocy prawnej, bez ulegania niepożądanym wpływom.

SEKCJA 4

GROMADZENIE DANYCH I MONITOROWANIE

Gromadzenie danych

27. Państwa członkowskie powinny gromadzić dane dotyczące istotnych kwestii związanych z działaniami następczymi stanowiącymi odpowiedź na niniejsze zalecenie.

Monitorowanie

28. Państwa członkowskie powinny poinformować Komisję o środkach podjętych w celu wprowadzenia w życie niniejszego zalecenia w ciągu [36 miesięcy po jego zgłoszeniu].

SEKCJA 5

PRZEPISY KOŃCOWE

29. Niniejsze zalecenie skierowane jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 listopada 2013 r.

W imieniu Komisji

Viviane REDING

Wiceprzewodniczący

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

ZALECENIE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 17 grudnia 2013 r.

udzielane Radzie Unii Europejskiej w sprawie zewnętrznych biegłych rewidentów Banque centrale du Luxembourg

(EBC/2013/51)

(2013/C 378/04)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności art. 27 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Sprawozdania finansowe Europejskiego Banku Centralnego (EBC) oraz krajowych banków centralnych państw członkowskich, których walutą jest euro, podlegają badaniu prowadzonemu przez niezależnych zewnętrznych biegłych rewidentów rekomendowanych przez Radę Prezesów EBC i zatwierdzanych przez Radę Unii Europejskiej.

(2) Mandat aktualnych zewnętrznych biegłych rewidentów Banque centrale du Luxembourg wygaśnie po zakończeniu badania za rok obrotowy 2013. Niezbędne jest zatem wyznaczenie zewnętrznych biegłych rewidentów na okres od roku obrotowego 2014.

(3) Na swoich zewnętrznych biegłych rewidentów na lata obrotowe od 2014 do 2018 Banque centrale du Luxembourg wybrał DELOITTE AUDIT SARL,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

Zaleca się wyznaczenie DELOITTE AUDIT SARL jako zewnętrznych biegłych rewidentów Banque centrale du Luxembourg na lata obrotowe od 2014 do 2018.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 17 grudnia 2013 r.

Mario DRAGHI

Prezes EBC

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Zatwierdzenie pomocy państwa zgodnie z art. 107 i 108 TFUE

Sprawy, w których Komisja nie wnosi zastrzeżeń

(Tekst mający znaczenie dla EOG, z wyjątkiem działań wchodzących w zakres załącznika I do Traktatu)

(2013/C 378/05)

Data przyjęcia decyzji	14.10.2013	
Numer środka pomocy państwa	SA.36709 (13/N)	
Państwo członkowskie	Polska	
Region	—	—
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	Restoration of forests damaged by adverse weather conditions and prevention measures	
Podstawa prawna	1) Ustawa z dnia 7 marca 2007 r. o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich 2) Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania pomocy finansowej w ramach działania „Odtwarzania potencjału produkcji leśnej zniszczonego przez katastrofy oraz wprowadzanie instrumentów zapobiegawczych" objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 20…	
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy	—
Cel pomocy	Leśnictwo	
Forma pomocy	Pozostałe	
Budżet	—	
Intensywność pomocy	100 %	
Czas trwania	1.1.2014–31.12.2015	
Sektory gospodarki	Leśnictwo i pozyskiwanie drewna	
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa ul. Poleczki 33 02-822 Warszawa POLSKA/POLAND	
Inne informacje	—	

Oryginalny tekst decyzji, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, znajduje się na stronie:

http://ec.europa.eu/competition/elojade/isef/index.cfm

Zatwierdzenie pomocy państwa zgodnie z art. 107 i 108 TFUE

Sprawy, w których Komisja nie wnosi zastrzeżeń

(Tekst mający znaczenie dla EOG, z wyjątkiem działań wchodzących w zakres załącznika I do Traktatu)

(2013/C 378/06)

Data przyjęcia decyzji	4.11.2013	
Numer środka pomocy państwa	SA.37151 (13/N)	
Państwo członkowskie	Republika Czeska	
Region	—	—
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	Zásady, kterými se stanovují podmínky pro poskytování dotací na zmírnění škod způsobených povodněmi v lesním hospodářství a myslivosti v červnu roku 2013	
Podstawa prawna	1) Zásady, kterými se stanovují podmínky pro poskytování dotací na zmírnění škod způsobených povodněmi v lesním hospodářství a myslivosti v červnu roku 2013 2) Zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů 3) Zákon č. 449/2001 Sb. o myslivosti, ve znění pozdějších předpisů 4) Usnesení vlády č. 548 ze dne 24. července 2013, k řešení zmírnění škod způsobených na státním vodohospodářském majetku, zemědělském a lesním majetku v důsledku povodně v červnu 2013 (včetně přílohy – souhrnné vyčíslení škod) 5) Zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některý souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů	
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy	—
Cel pomocy	Wyrównanie szkód spowodowanych przez klęskę żywiołową	
Forma pomocy	Dotacja bezpośrednia	
Budżet	Całkowity budżet: 28 CZK (w mln) Budżet roczny: 28 CZK (w mln)	
Intensywność pomocy	80 %	
Czas trwania	Do 31.12.2014	
Sektory gospodarki	Uprawy rolne, chów i hodowla zwierząt, łowiectwo, włączając działalność usługową, Leśnictwo i pozyskiwanie drewna	
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Ministerstvo zemědělství Těšnov 17 117 05 Praha 1 ČESKÁ REPUBLIKA	
Inne informacje	—	

Oryginalny tekst decyzji, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, znajduje się na stronie:

http://ec.europa.eu/competition/elojade/isef/index.cfm

Zatwierdzenie pomocy państwa zgodnie z art. 107 i 108 TFUE

Sprawy, w których Komisja nie wnosi zastrzeżeń

(Tekst mający znaczenie dla EOG, z wyjątkiem działań wchodzących w zakres załącznika I do Traktatu)

(2013/C 378/07)

Data przyjęcia decyzji	4.11.2013	
Numer środka pomocy państwa	SA.36895 (13/N)	
Państwo członkowskie	Słowenia	
Region	Slovenia	—
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	Pomoč za izgube zaradi neugodnih vremenskih razmer – suša 2012	
Podstawa prawna	Program odprave posledic škode v kmetijstvu zaradi suše leta 2012 (Sklep Vlade RS, št. 84400-1/2013/4, sprejet na 4. seji, z dne 11.4.2013).	
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy	—
Cel pomocy	Wyrównanie szkód spowodowanych przez klęskę żywiołową, Klęski żywiołowe lub nadzwyczajne zdarzenia	
Forma pomocy	Dotacja bezpośrednia	
Budżet	Całkowity budżet: 0,3 EUR (w mln) Budżet roczny: 0,3 EUR (w mln)	
Intensywność pomocy	45 %	
Czas trwania	Do 31.12.2015	
Sektory gospodarki	Uprawy rolne, chów i hodowla zwierząt, łowiectwo, włączając działalność usługową	
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Ministrstvo za kmetijstvo in okolje Dunajska cesta 22 SI-1000 Ljubljana SLOVENIJA	
Inne informacje	—	

Oryginalny tekst decyzji, z którego usunięto wszystkie informacje poufne, znajduje się na stronie:

http://ec.europa.eu/competition/elojade/isef/index.cfm

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji

(Sprawa COMP/M.7100 – New Mountain Capital/Alexander Mann Solutions)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2013/C 378/08)

W dniu 13 grudnia 2013 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną ze wspólnym rynkiem. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

— w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji: (http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,

— w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex jako numerem dokumentu 32013M7100 Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa. (http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm).

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji

(Sprawa COMP/M.6844 – GE/Avio)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2013/C 378/09)

W dniu 1 lipca 2013 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną ze wspólnym rynkiem. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

— w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji: (http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,

— w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex jako numerem dokumentu 32013M6844 Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa. (http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm).

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji

(Sprawa COMP/M.7096 – Eni ULX/Liverpool Bay JV)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2013/C 378/10)

W dniu 19 grudnia 2013 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną ze wspólnym rynkiem. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

— w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji: (http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,

— w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex jako numerem dokumentu 32013M7096 Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa. (http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm).

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Kursy walutowe euro [1]

23 grudnia 2013 r.

(2013/C 378/11)

1 euro =

	Waluta	Kurs wymiany		Waluta	Kurs wymiany
USD	Dolar amerykański	1,3702	AUD	Dolar australijski	1,5320
JPY	Jen	142,38	CAD	Dolar kanadyjski	1,4524
DKK	Korona duńska	7,4612	HKD	Dolar Hongkongu	10,6248
GBP	Funt szterling	0,83770	NZD	Dolar nowozelandzki	1,6697
SEK	Korona szwedzka	8,9873	SGD	Dolar singapurski	1,7349
CHF	Frank szwajcarski	1,2257	KRW	Won	1 453,63
ISK	Korona islandzka		ZAR	Rand	14,1583
NOK	Korona norweska	8,3975	CNY	Yuan renminbi	8,3151
BGN	Lew	1,9558	HRK	Kuna chorwacka	7,6395
CZK	Korona czeska	27,574	IDR	Rupia indonezyjska	16 607,59
HUF	Forint węgierski	298,52	MYR	Ringgit malezyjski	4,5117
LTL	Lit litewski	3,4528	PHP	Peso filipińskie	60,825
LVL	Łat łotewski	0,7022	RUB	Rubel rosyjski	44,8968
PLN	Złoty polski	4,1597	THB	Bat tajlandzki	44,780
RON	Lej rumuński	4,4810	BRL	Real	3,2504
TRY	Lir turecki	2,8660	MXN	Peso meksykańskie	17,7681
			INR	Rupia indyjska	84,7030

[1] *Źródło*: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez EBC.

Opinia Komitetu Doradczego ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących wydana na posiedzeniu w dniu 28 czerwca 2013 r. w sprawie projektu decyzji dotyczącej sprawy COMP/39.847/E-BOOKS

Sprawozdawca: Litwa

(2013/C 378/12)

1. Komitet Doradczy podziela zastrzeżenia Komisji dotyczące konkurencji przedstawione w projekcie decyzji.
2. Komitet Doradczy podziela stanowisko Komisji, że działania mogły wpłynąć na handel między państwami członkowskimi.
3. Komitet Doradczy zgadza się z tym, że w zobowiązaniach przedstawionych przez przedsiębiorstwo Penguin uwzględnione zostały zastrzeżenia Komisji dotyczące konkurencji.
4. Komitet Doradczy zgadza się z tym, że zobowiązania są odpowiednie.
5. Komitet Doradczy zgadza się co do okresu, na jaki podjęto zobowiązania.
6. Komitet Doradczy zgadza się z tym, że zobowiązania powinny wiązać w całości.
7. Komitet Doradczy zgadza się z tym, że w świetle zobowiązań oraz bez uszczerbku dla art. 9 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 nie ma podstaw do podejmowania przez Komisję dalszych działań przeciwko przedsiębiorstwu Penguin odnośnie do zastrzeżeń dotyczących konkurencji wymienionych w projekcie decyzji.
8. Komitet Doradczy zwraca się do Komisji o uwzględnienie wszystkich pozostałych kwestii poruszonych podczas dyskusji.
9. Komitet Doradczy zaleca publikację swojej opinii w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające ([1])

E-KSIĄŻKI (Penguin)

(COMP/39.847)

(2013/C 378/13)

(1) Niniejsze postępowanie dotyczy określonych domniemanych praktyk uzgodnionych w związku ze sprzedażą e-książek konsumentom.

(2) W dniu 12 grudnia 2012 r. Komisja przyjęła, na podstawie art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 ([2]), decyzję skierowaną do czterech przedsiębiorstw wydawniczych (Hachette, Harper Collins, Holtzbrinck/Macmillan, Simon & Schuster) ([3]) oraz do przedsiębiorstwa Apple w związku ze sprzedażą e-książek konsumentom. Decyzją tą Komisja nadała wiążący charakter zobowiązaniom przedstawionym przez czterech wydawców i Apple i zamknęła postępowanie w zakresie, w jakim były one objęte postępowaniem ([4]).

(3) W związku z tym, że Pearson, spółka dominująca grupy Penguin ([5]), nie zaproponował żadnych zobowiązań, Komisja przeprowadziła postępowanie w sprawie postępowania przedsiębiorstwa Pearson i jego zgodności z art. 101 TFUE i art. 53 Porozumienia EOG.

(4) W dniu 16 kwietnia 2013 r. Penguin, sprzedawca e-książek należący do grupy Pearson, przedstawił Komisji swoje zobowiązania w odpowiedzi na zastrzeżenia przedstawione w ocenie wstępnej z dnia 1 marca 2013 r. ([6]).

(5) W dniu 19 kwietnia 2013 r., na mocy art. 27 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1/2003, w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* opublikowano zawiadomienie zawierające streszczenie sprawy i zaproponowanych zobowiązań oraz wezwanie osób trzecich do przedstawienia uwag na ich temat w terminie jednego miesiąca od daty publikacji zawiadomienia ([7]). Nie otrzymano żadnych istotnych uwag. Komisja uznała w związku z tym, podobnie jak w przypadku pierwszej części tego postępowania przeciwko czterem wydawcom i przedsiębiorstwu Apple, że przedłożone zobowiązania w odpowiedni sposób rozwiązują zastrzeżenia w zakresie zasad konkurencji.

(6) W swojej decyzji wydanej na postawie art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 Komisja uznaje, że zobowiązania zaproponowane przez przedsiębiorstwo Penguin są wiążące, i stwierdza, że w świetle zaproponowanych zobowiązań nie ma podstaw do podejmowania przez Komisję dalszych działań i że postępowanie w tej sprawie powinno zostać zamknięte.

([1]) Zgodnie z art. 16 i 17 decyzji 2011/695/UE Przewodniczącego Komisji Europejskiej z dnia 13 października 2011 r. w sprawie funkcji i zakresu uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji, Dz.U. L 275 z 20.10.2011, s. 29.

([2]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu, Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1.

([3]) Hachette Livre SA, HarperCollins Publishers, L.L.C. oraz HarperCollins Publishers Limited, Georg von Holtzbrinck GmbH & Co. KG oraz Verlagsgruppe Georg von Holtzbrinck GmbH, Simon & Schuster, Inc. Simon & Schuster (UK) Ltd oraz Simon & Schuster Digital Sales, Inc.

([4]) Decyzja Komisji z dnia 12 grudnia 2012 r. opublikowana jako dokument nr C(2012) 9288 na stronie: http://ec.europa.eu/competition/antitrust/cases/dec_docs/39847/39847_26804_4.pdf. Zob. również sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające, Dz.U. C 73 z 13.3.2013, s. 15, dostępne na stronie: http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:52013XX0313(02):PL:NOT

([5]) Penguin Publishing Company Limited, The Penguin Group, Penguin Group (USA) Inc. oraz Dorling Kindersley Holdings Limited, ich następcy i ich odpowiednie spółki zależne, działy, grupy i spółki osobowe, zwane dalej „Penguin".

([6]) Zobowiązania zaproponowane przez przedsiębiorstwo Penguin dostępne są pod adresem: http://ec.europa.eu/competition/antitrust/cases/dec_docs/39847/39847_27098_5.pdf

([7]) Komunikat Komisji opublikowany na podstawie art. 27 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 w sprawie COMP/39.847/E-BOOKS, Dz.U. C 112 z 19.4.2013, s. 9.

(7) Nie otrzymałem od żadnej ze stron wniosków ani skarg w sprawie drugiej części postępowania prowadzonego w przedmiotowej sprawie [1]. Mając to na uwadze, uznaję, że w niniejszej sprawie przestrzegano skutecznego wykonywania praw procesowych wszystkich stron uczestniczących w postępowaniu.

Bruksela dnia 28 czerwca 2013 r.

Michael ALBERS

[1] Zgodnie z art. 15 ust. 1 decyzji 2011/695/UE strony postępowania, które proponują zobowiązania na podstawie art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1/2003, mogą na każdym etapie procedury zwrócić się do urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające, aby zapewnić sobie możliwość skutecznego wykonywania praw procesowych.

Streszczenie decyzji Komisji

z dnia 25 lipca 2013 r.

dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz w art. 53 Porozumienia EOG

(Sprawa COMP/39.847/E-BOOKS)

(notyfikowana jako dokument nr C(2013) 4750)

(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2013/C 378/14)

Dnia 25 lipca 2013 r. Komisja przyjęła decyzję dotyczącą postępowania przewidzianego w art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz w art. 53 Porozumienia EOG. Zgodnie z przepisami art. 30 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 ([1]) Komisja podaje niniejszym do wiadomości nazwy stron oraz zasadniczą treść decyzji, wraz z informacjami na temat wszelkich nałożonych kar, uwzględniając jednak uzasadnione prawo przedsiębiorstw do ochrony ich tajemnic handlowych.

1. **WPROWADZENIE**

(1) Decyzja jest skierowana do przedsiębiorstw Penguin Random House Limited (dawniej The Penguin Publishing Company Limited) oraz Penguin Group (Stany Zjednoczone), LLC (dawniej Penguin Group (Stany Zjednoczone), Inc.) (razem „Penguin") ([2]). Decyzja dotyczy postępowania przedsiębiorstwa Penguin w związku z jego udziałem w ewentualnych uzgodnionych praktykach dotyczących sprzedaży e-książek konsumentom.

2. **PROCEDURA**

(2) W dniu 1 grudnia 2011 r. Komisja wszczęła postępowanie przeciwko przedsiębiorstwu Apple Inc. („Apple"), Hachette Livre SA („Hachette"), HarperCollins Publishers Limited i HarperCollins Publishers L.L.C. (razem „Harper Collins"), Georg von Holtzbrinck GmbH & Co. KG i Verlagsgruppe Georg von Holtzbrinck GmbH (razem „Holtzbrinck/Macmillan", Simon & Schuster, Inc., Simon & Schuster (Zjednoczone Królestwo) Ltd i Simon & Schuster Digital Sales Inc. (razem „Simon & Schuster"), (dalej zwanymi razem „czterema wydawcami") oraz Penguin (zwanymi razem „pięcioma wydawcami"), w następstwie wstępnych obaw dotyczących ewentualnych praktyk uzgodnionych między tymi przedsiębiorstwami, mających na celu podniesienie cen detalicznych na obszarze EOG. W dniu 12 grudnia 2012 r. Komisja przyjęła decyzję na mocy art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1/2003, skierowaną do czterech wydawców i Apple („decyzja z dnia 12 grudnia 2012 r."). Decyzją tą Komisja nadała wiążący charakter zobowiązaniom przedstawionym przez czterech wydawców i Apple i zamknęła postępowanie w zakresie, w jakim były one objęte postępowaniem. Penguin nie był adresatem tej decyzji, ponieważ w tym czasie nie przedstawił żadnych zobowiązań. Penguin postanowił jednak formalnie przedstawić zobowiązania na początku tego roku.

(3) W dniu 1 marca 2013 r. Komisja przyjęła ocenę wstępną skierowaną do przedsiębiorstwa Penguin.

(4) W dniu 16 kwietnia 2013 r. Penguin przedstawił swoje zobowiązania w celu usunięcia zastrzeżeń zawartych w ocenie wstępnej („zobowiązania").

(5) W dniu 19 kwietnia 2013 r. w Dzienniku Urzędowym opublikowano zawiadomienie na podstawie art. 27 ust. 4, w którym wezwano osoby trzecie do przedłożenia uwag do zobowiązań w ciągu jednego miesiąca od dnia publikacji zawiadomienia („test rynkowy").

(6) W dniu 23 maja 2013 r., Komisja poinformowała przedsiębiorstwo Penguin o jednej uwadze otrzymanej od zainteresowanej strony trzeciej w trakcie testu rynkowego.

(7) W dniu 28 czerwca 2013 r. Komitet Doradczy zatwierdził projekt decyzji w oparciu o art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1/2003. W dniu 28 czerwca 2013 r. urzędnik przeprowadzający spotkanie wyjaśniające wydał sprawozdanie końcowe.

3. **OBAWY WYRAŻONE W OCENIE WSTĘPNEJ**

Umowy agencyjne zawarte między każdym z pięciu wydawców a przedsiębiorstwem Apple w Stanach Zjednoczonych i EOG

(8) Zgodnie z oceną wstępną skierowaną do czterech wydawców Komisja, w ocenie wstępnej skierowanej do

([1]) Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1.

([2]) W dniu 1 lipca 2013 r. zakończono koncentrację, w wyniku której powstała spółka joint venture znana jako Penguin Random House. W rezultacie Penguin Group (Stany Zjednoczone) Inc. zmienił nazwę na Penguin Group (Stany Zjednoczone), LLC, a The Penguin Publishing Company Limited zmienił nazwę na Penguin Random House Limited. The Penguin Group (oddział przedsiębiorstwa Pearson plc) przestał istnieć, natomiast aktywa wydawnicze Dorling Kindersley Holdings Limited zostały przekazane do Penguin Random House Limited lub jego spółek zależnych (na które Penguin Random House Limited wywiera decydujący wpływ).

przedsiębiorstwa Penguin, przyjęła wstępne stanowisko, zgodnie z którym nie później niż w 2008 r. co najmniej pięciu przedmiotowych wydawców wyraziło wobec siebie nawzajem obawy dotyczące cen detalicznych e-książek sprzedawanych przez przedsiębiorstwo Amazon, dużego internetowego sprzedawcę detalicznego, które to ceny kształtowały się na poziomie cen hurtowych lub niższym. Komisja przyjmuje wstępne stanowisko, że nie później niż w grudniu 2009 r. każdy z pięciu wydawców zaangażowanych w bezpośrednie lub pośrednie (za pośrednictwem przedsiębiorstwa Apple) kontakty dążył do podniesienia cen detalicznych e-książek do poziomu wyższego niż poziom cen oferowanych przez Amazon (co miało miejsce w Zjednoczonym Królestwie) lub do zapobieżenia zaistnieniu takich cen (co miało miejsce we Francji i w Niemczech) w EOG. Aby osiągnąć powyższy cel, pięciu wydawców oraz przedsiębiorstwo Apple planowali wspólnie przejść ze sprzedaży e-książek w modelu hurtowym (w którym wysokość cen detalicznych określa sprzedawca detaliczny) na sprzedaż w modelu agencyjnym (w którym wysokość cen detalicznych określa wydawca). Przejście miało mieć wymiar globalny i funkcjonować w oparciu o takie same podstawowe warunki ustalania cen, najpierw w kontaktach z Apple, potem z przedsiębiorstwem Amazon i innymi sprzedawcami detalicznymi.

(9) W swojej ocenie wstępnej Komisja przyjęła wstępne stanowisko, że – aby takie wspólne przejście było możliwe – każdy z pięciu wydawców ujawniał pozostałym z pięciu wydawców lub przedsiębiorstwu Apple, a także otrzymywał od pozostałych z pięciu wydawców lub przedsiębiorstwa Apple informacje odnośnie do przyszłych zamiarów pięciu wydawców dotyczących: (i) zawierania umowy agencyjnej z przedsiębiorstwem Apple w Stanach Zjednoczonych oraz (ii) podstawowych warunków, na jakich każdy z pięciu wydawców zawarłby taką umowę agencyjną z przedsiębiorstwem Apple w Stanach Zjednoczonych, w tym KNU dotyczącej ceny detalicznej, maksymalnych przedziałów cen detalicznych oraz wysokości prowizji, jaka miałaby być opłacana na rzecz Apple. Zgodnie z KNU dotyczącą ceny detalicznej każdy z wydawców miał obowiązek dostosować do cen oferowanych w internetowej księgarni Apple swoje niższe ceny e-książek oferowane dla tych samych tytułów u innych internetowych sprzedawców detalicznych. W połączeniu z innymi podstawowymi warunkami ustalania cen KNU prowadziłaby do osiągania niższych wpływów przez wydawców w sytuacji, gdy pozostali sprzedawcy detaliczni w dalszym ciągu oferowaliby e-książki po cenach dominujących wówczas na rynku. Komisja przyjęła wstępne stanowisko, że skutki finansowe KNU dotyczącej ceny detalicznej dla wydawców były takie, iż klauzula ta funkcjonowała jako wspólne „narzędzie zobowiązania". Każdy z pięciu wydawców miał możliwość zmuszenia przedsiębiorstwa Amazon do zaakceptowania przejścia na model agencyjny, w przeciwnym razie ryzykowałoby ono utratę dostępu do e-książek oferowanych przez każdego z pięciu wydawców, zakładając że tych pięciu wydawców miałoby w tym samym czasie taką samą motywację, oraz że Amazon nie mógłby ryzykować jednoczesnej utraty dostępu choćby do części katalogu e-książek każdego z pięciu wydawców.

(10) W swojej ocenie wstępnej Komisja wyraziła wstępne stanowisko, że celem przedsiębiorstwa Apple było znalezienie sposobu na utrzymanie cen detalicznych na tym samym poziomie, na jakim określało je przedsiębiorstwo Amazon, przy jednoczesnym zapewnianiu sobie planowanej marży. Przedsiębiorstwo Apple wiedziałoby, że cel ten oraz cel każdego z pięciu wydawców polegający na podniesieniu cen detalicznych powyżej poziomu określonego przez Amazon (lub uniknięcie wprowadzenia przez Amazon niższych cen) mógłby zostać osiągnięty, jeżeli: (i) zastosowałoby się ono do sugestii co najmniej niektórych spośród pięciu wydawców dotyczącej wejścia na rynek sprzedaży e-książek w ramach modelu agencyjnego nie zaś hurtowego oraz (ii) poinformowałoby ono każdego z pięciu wydawców, czy którykolwiek spośród przynajmniej pozostałych pięciu wydawców zawarł umowę agencyjną z przedsiębiorstwem Apple na terytorium Stanów Zjednoczonych na takich samych podstawowych warunkach.

Artykuł 101 ust. 1, art. 101 ust. 3 TFUE, art. 53 ust. 1 i art. 53 ust. 3 Porozumienia EOG

(11) Zgodnie ze wstępnym stanowiskiem Komisji wspólne przejście ze sprzedaży e-książek w modelu hurtowym na model agencyjny przy takich samych podstawowych warunkach cenowych na rynku światowym było równoznaczne z uzgodnioną praktyką, której celem było podniesienie cen detalicznych e-książek na obszarze EOG lub zapobieżenie wprowadzaniu niższych cen e-książek na obszarze EOG.

(12) Prawdopodobne jest, że uzgodnione praktyki między pięcioma wydawcami a Apple oraz wśród tych wydawców w sposób odczuwalny wpłynęłyby na handel między państwami członkowskimi w rozumieniu art. 101 ust. 1 TFUE oraz art. 53 ust. 1 Porozumienia EOG.

(13) Ponadto zgodnie ze wstępnym stanowiskiem Komisji w przedmiotowej sprawie nie mają zastosowania art. 101 ust. 3 TFUE i art. 53 ust. 3 Porozumienia EOG, ponieważ nie zostały spełnione łączne warunki określone w tych postanowieniach.

(14) Obawy Komisji wyrażone w ocenie wstępnej nie dotyczącą prawnego uzasadnienia modelu agencyjnego w przypadku sprzedaży e-książek. Penguin posiada swobodę zawierania umów agencyjnych zgodnie z ostatecznymi zobowiązaniami, o ile umowy te i ich przepisy nie naruszają unijnych przepisów dotyczących konkurencji.

(15) Wstępna ocena nie narusza ponadto jakichkolwiek przepisów krajowych, które umożliwiają wydawcom ustalenie we własnym zakresie cen detalicznych e-książek („przepisy dotyczące narzucenia cen odsprzedaży").

4. ZOBOWIĄZANIA I TEST RYNKOWY

(16) Penguin nie zgadza się z oceną wstępną Komisji z dnia 1 marca 2013 r. Niemniej jednak w celu uwzględnienia zastrzeżeń Komisji określonych w tejże ocenie wstępnej w dniu 16 kwietnia 2013 r. przedsiębiorstwo Penguin przedstawiło zobowiązania, które są zasadniczo takie same

jak zobowiązania przedstawione wcześniej przez czterech wydawców i wiążące dla nich na mocy decyzji Komisji z dnia 12 grudnia 2012 r.

(17) Najważniejsze elementy zobowiązań przedstawionych przez przedsiębiorstwo Penguin są następujące:

(18) Jeżeli Apple nie rozwiązał jeszcze, zgodnie z nałożonymi na niego zobowiązaniami, swoich umów agencyjnych zawartych z przedsiębiorstwem Penguin, przedsiębiorstwo Penguin rozwiąże swoje umowy z Apple nie później niż w ciągu czternastu dni od daty przyjęcia decyzji Komisji czyniącej zobowiązania wiążącymi.

(19) Przedsiębiorstwo Penguin zaoferuje każdemu sprzedawcy detalicznemu innemu niż przedsiębiorstwo Apple możliwość rozwiązania wszelkich zawartych umów agencyjnych dotyczących sprzedaży e-książek, które to umowy: (i) ograniczają lub utrudniają danemu sprzedawcy detalicznemu możliwość ustalania, zmiany lub obniżania cen detalicznych lub oferowania jakichkolwiek innych form promocji, lub (ii) zawierają KNU dotyczącą cen, o której mowa w zobowiązaniach przedsiębiorstwa Penguin. Jeśli sprzedawca detaliczny postanowi nie skorzystać z możliwości rozwiązania takiej umowy, przedsiębiorstwo Penguin rozwiąże ją zgodnie z określonymi w niej warunkami.

(20) Przez okres dwóch lat (tzw. okres przejściowy) przedsiębiorstwo Penguin nie będzie ograniczać bądź utrudniać sprzedawcom detalicznym e-książek możliwości ustalania, zmieniania lub obniżania cen detalicznych e-książek lub ograniczać bądź utrudniać sprzedawcom detalicznym możliwości oferowania rabatów lub promocji. W przypadku gdy po rozwiązaniu wspomnianych powyżej umów przedsiębiorstwo Penguin zawrze umowę agencyjną ze sprzedawcą detalicznym e-książek, wspomniany sprzedawca detaliczny e-książek będzie miał przez okres dwóch lat możliwość obniżenia cen detalicznych e-książek o łączną kwotę równą całkowitej kwocie prowizji, jaką wydawca płaci temu sprzedawcy detalicznemu e-książek, przez okres co najmniej jednego roku w związku ze sprzedażą jego e-książek konsumentom, lub wykorzystywania takiej kwoty w celu oferowania jakichkolwiek innych form promocji.

(21) Przez okres pięciu lat przedsiębiorstwo Penguin nie będzie zawierało żadnych umów dotyczących sprzedaży e-książek w EOG, zawierających jakąkolwiek formę KNU, o której mowa w zobowiązaniach przedsiębiorstwa Penguin (KNU dotyczącą ceny detalicznej, ceny hurtowej i prowizji/udziału w zyskach).

(22) W odpowiedzi na test rynkowy Komisja otrzymała jedną uwagę.

(23) Uwaga ta dotyczyła zastrzeżeń niezwiązanych z problemami w zakresie konkurencji przedstawionymi w ocenie wstępnej, a mianowicie zastosowania różnych formatów plików i zarządzania cyfrowymi prawami autorskimi („DRM"), w wyniku czego niektóre pliki e-książek mogą nadawać się do odczytu tylko na niektórych rodzajach czytników elektronicznych, oraz silnej pozycji rynkowej przedsiębiorstwa Amazon w EOG.

5. OCENA I PROPORCJONALNOŚĆ ZOBOWIĄZAŃ

(24) W swojej ocenie wstępnej Komisja wyraziła wstępne stanowisko, że ewentualne praktyki uzgodnione między pięcioma wydawcami a przedsiębiorstwem Apple oraz wśród tych wydawców miały na celu zapobieganie, ograniczanie lub zakłócanie konkurencji na obszarze EOG.

(25) W decyzji z dnia 12 grudnia 2012 r. Komisja uznała, że warunki konkurencji, jakie istniały na obszarze EOG przed ewentualnymi praktykami uzgodnionymi, powinny zostać przywrócone w znaczącym stopniu („przywrócenie konkurencji").

(26) Każdy z czterech wydawców oraz przedsiębiorstwo Apple przedstawili zobowiązania mające na celu takie przywrócenie konkurencji poprzez spowodowanie rozwiązania stosownych umów agencyjnych oraz porozumienie się odnośnie do określonych ograniczeń na etapie ponownego negocjowania umów handlowych dotyczących e-książek. Objęły one między innymi: w odniesieniu do czterech wydawców – zarówno okres przejściowy, jak i zakaz dotyczący klauzuli KNU w zakresie cen, a w odniesieniu do przedsiębiorstwa Apple – zakaz dotyczący klauzuli KNU w zakresie cen detalicznych.

(27) Komisja uznała, że zobowiązania przedstawione przez każdego z czterech wydawców i przedsiębiorstwo Apple, wzięte razem stworzą – w wystarczająco długim czasie – warunki umożliwiające przywrócenie konkurencji na obszarze EOG. Skutkiem zobowiązań byłaby wystarczająca niepewność, jeżeli chodzi o przyszłe zamiary wydawców i sprzedawców detalicznych w odniesieniu do wyboru modelu biznesowego (to znaczy modelu hurtowego, modelu agencyjnego lub modelu nowego) oraz stosowanych w nim warunków określania cen. Doprowadziłyby one również do zmniejszenia motywacji każdego z czterech wydawców i przedsiębiorstwa Apple, aby renegocjować umowy dotyczące e-książek w oparciu o te same podstawowe warunki.

(28) Zobowiązania przedsiębiorstwa Penguin uzupełnią przywrócenie konkurencji wprowadzone decyzją z dnia 12 grudnia 2012 r.

(29) Po pierwsze, zobowiązania przedsiębiorstwa Penguin doprowadzą do rozwiązania jego właściwych umów agencyjnych ze sprzedawcami detalicznymi (w uzupełnieniu do umów agencyjnych z przedsiębiorstwem Apple, które muszą zostać rozwiązane w ramach zobowiązań nałożonych na Apple decyzją z dnia 12 grudnia 2012 r.).

(30) Po drugie, zgodnie z zobowiązaniami przedsiębiorstwa Penguin, dwuletni okres przejściowy będzie miał teraz zastosowanie do wszystkich e-książek przedsiębiorstwa Penguin oferowanych przez Apple i przez innych sprzedawców detalicznych.

(31) Po trzecie, zgodnie z zobowiązaniami przedsiębiorstwa Penguin, zakaz dotyczący klauzuli KNU w zakresie cen będzie miał zastosowanie do wszelkich renegocjowanych umów między przedsiębiorstwem Penguin a sprzedawcami detalicznymi (w uzupełnieniu do stosowania zakazu dotyczącego klauzuli KNU w zakresie cen detalicznych do wszelkich renegocjowanych umów między przedsiębiorstwami Penguin i Apple, w ramach zobowiązań nałożonych na Apple decyzją z dnia 12 grudnia 2012 r.).

(32) Komisja jest zdania, że w świetle zobowiązań przedstawionych przez czterech wydawców i przedsiębiorstwo Apple, uczynionych wiążącymi decyzją z dnia 12 grudnia 2012 r., ostateczne zobowiązania przedstawione przez przedsiębiorstwo Penguin, wzięte razem, przyczynią się do stworzenia, w wystarczająco długim czasie, warunków umożliwiających przywrócenie konkurencji na obszarze EOG.

(33) Podsumowując, Komisja uważa, że ostateczne zobowiązania oferowane przez przedsiębiorstwo Penguin są odpowiednie (zarówno pod względem ich zakresu, jak i czasu obowiązywania), aby wyeliminować obawy Komisji wyrażone w jej ocenie wstępnej. Ponadto przedsiębiorstwo Penguin nie przedstawiło mniej uciążliwych zobowiązań, które stanowiłyby również stosowną odpowiedź na wyrażone przez Komisję obawy.

(34) Komisja wzięła pod uwagę interes osób trzecich, w tym tych, które odpowiedziały na test rynkowy.

6. **WNIOSKI**

(35) Niniejsza decyzja czyni zobowiązania wiążącymi dla przedsiębiorstwa Penguin przez łączny okres pięciu lat od dnia notyfikacji niniejszej decyzji, z wyłączeniem okresu przejściowego, który będzie wiążący przez łączny okres dwóch lat od dnia notyfikacji niniejszej decyzji.

INFORMACJE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

Dni wolne od pracy w 2014 r.

(2013/C 378/15)

Belgique/België	1.1, 20.4, 21.4, 1.5, 2.5, 29.5, 30.5, 8.6, 9.6, 21.7, 15.8, 1.11, 2.11, 10.11, 11.11, 15.11, 25.12, 26.12, 27.12, 28.12, 29.12, 30.12, 31.12
България	1.1, 3.3, 18.4, 21.4, 1.5, 6.5, 24.5, 6.9, 22.9, 1.11, 24.12, 25.12, 26.12
Česká republika	1.1, 21.4, 1.5, 8.5, 5.7, 6.7, 28.9, 28.10, 17.11, 24.12, 25.12, 26.12
Danmark	1.1, 17.4, 18.4, 20.4, 21.4, 16.5, 29.5, 5.6, 8.6, 9.6, 24.12, 25.12, 26.12, 31.12
Deutschland	1.1, 18.4, 21.4, 1.5, 29.5, 9.6, 21.7, 15.8, 3.10, 1.11, 25.12, 26.12
Eesti	1.1, 24.2, 18.4, 20.4, 1.5, 8.6, 23.6, 24.6, 20.8, 24.12, 25.12, 26.12
Éire/Ireland	1.1, 17.3, 18.4, 21.4, 5.5, 2.6, 4.8, 27.10, 25.12, 26.12
Ελλάδα	1.1, 6.1, 3.3, 25.3, 18.4, 21.4, 1.5, 9.6, 15.8, 28.10, 25.12, 26.12
España	1.1, 18.4, 1.5, 15.8, 1.11, 6.12, 8.12, 25.12
France	1.1, 21.4, 1.5, 9.5, 29.5, 9.6, 14.7, 21.7, 15.8, 1.11, 25.12
Hrvatska	1.1, 6.1, 20.4, 21.4, 1.5, 19.6, 22.6, 25.6, 5.8, 15.8, 8.10, 1.11, 25.12, 26.12
Italia	1.1, 6.1, 21.4, 25.4, 1.5, 2.6, 15.8, 1.11, 8.12, 25.12, 26.12
Κύπρος/Kıbrıs	1.1, 6.1, 3.3, 25.3, 1.4, 18.4, 21.4, 1.5, 9.6, 15.8, 1.10, 28.10, 24.12, 25.12, 26.12
Latvija	1.1, 18.4, 21.4, 1.5, 2.5, 5.5, 23.6, 24.6, 17.11, 18.11, 24.12, 25.12, 26.12, 31.12
Lietuva	1.1, 16.2, 11.3, 20.4, 1.5, 4.5, 1.6, 24.6, 6.7, 15.8, 1.11, 24.12, 25.12, 26.12
Luxembourg	1.1, 21.4, 1.5, 29.5, 9.6, 23.6, 15.8, 1.11, 25.12, 26.12
Magyarország	1.1, 15.3, 21.4, 1.5, 9.6, 20.8, 23.10, 1.11, 25.12, 26.12
Malta	1.1, 10.2, 19.3, 31.3, 18.4, 1.5, 7.6, 29.6, 15.8, 8.9, 21.9, 8.12, 13.12, 25.12
Nederland	1.1, 20.4, 21.4, 27.4, 29.5, 8.6, 9.6, 25.12, 26.12
Österreich	1.1, 6.1, 21.4, 1.5, 29.5, 9.6, 19.6, 15.8, 26.10, 1.11, 8.12, 25.12, 26.12
Polska	1.1, 6.1, 20.4, 21.4, 1.5, 3.5, 8.6, 19.6, 15.8, 1.11, 11.11, 25.12, 26.12
Portugal	1.1, 18.4, 20.4, 25.4, 1.5, 10.6, 15.8, 8.12, 25.12
România	1.1, 2.1, 20.4, 21.4, 1.5, 8.6, 9.6, 15.8, 30.11, 1.12, 25.12, 26.12

Slovenija	1.1, 8.2, 1.4, 1.5, 2.5, 25.6, 15.8, 31.10, 1.11, 25.12, 26.12
Slovensko	1.1, 6.1, 18.4, 21.4, 1.5, 8.5, 5.7, 29.8, 1.9, 15.9, 1.11, 17.11, 24.12, 25.12, 26.12
Suomi/Finland	1.1, 6.1, 18.4, 21.4, 1.5, 29.5, 21.6, 1.11, 6.12, 25.12, 26.12
Sverige	1.1, 6.1, 18.4, 21.4, 1.5, 29.5, 21.6, 1.11, 25.12, 26.12
United Kingdom	Wales and England: 1.1, 18.4, 21.4, 5.5, 26.5, 4.8, 1.12, 25.12, 26.12 Northern Ireland: 1.1, 17.3, 18.4, 21.4, 5.5, 26.5, 14.7, 25.8, 25.12, 26.12 Scotland: 1.1, 2.1, 18.4, 5.5, 26.5, 4.8, 1.12, 25.12, 26.12

Powiadomienie rządu Republiki Słowackiej zgodnie z art. 10 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej („dyrektywa w sprawie energii elektrycznej"), w odniesieniu do wyznaczenia spółki Slovenská elektrizačná prenosová sústava, a. s. jako operatora systemu przesyłowego w Republice Słowackiej – Operator systemu przesyłowego energii elektrycznej

(2013/C 378/16)

W następstwie ostatecznej decyzji słowackiego organu regulacyjnego z dnia 14 października 2013 r. dotyczącej certyfikacji spółki Slovenská elektrizačná prenosová sústava, a. s. jako wydzielonego pod względem własności operatora systemu przesyłowego (art. 9 dyrektywy w sprawie energii elektrycznej), Republika Słowacka powiadomiła Komisję o urzędowym zatwierdzeniu i wyznaczeniu tej spółki jako operatora systemu przesyłowego działającego w Republice Słowackiej zgodnie z art. 10 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie energii elektrycznej.

Dodatkowe informacje można uzyskać pod adresem:

Ministerstwo Gospodarki
Mierová 19
827 15 Bratislava 212
SLOVENSKO/SLOVAKIA

http://www.economy.gov.sk

Powiadomienie przekazane przez rząd Republiki Słowackiej zgodnie z art. 10 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego („dyrektywa gazowa"), w związku z wyznaczeniem spółki eustream, a. s. jako operatora systemu przesyłowego w Republice Słowackiej – Operator systemu przesyłowego gazu

(2013/C 378/17)

W następstwie ostatecznej decyzji słowackiego organu regulacyjnego z dnia 28 października 2013 r. dotyczącej certyfikacji spółki eustream, a. s. jako niezależnego operatora systemu przesyłowego (rozdział IV dyrektywy gazowej), rząd Republiki Słowackiej powiadomił Komisję o urzędowym zatwierdzeniu i wyznaczeniu tej spółki jako operatora systemu przesyłowego działającego w Republice Słowackiej zgodnie z art. 10 dyrektywy gazowej.

Dodatkowe informacje można uzyskać pod adresem:

Ministerstwo Gospodarki
Mierová 19
827 15 Bratislava 212
SLOVENSKO/SLOVAKIA

http://www.economy.gov.sk

Powiadomienie przekazane przez rząd Francji zgodnie z art. 10 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego („dyrektywa gazowa") w związku z wyznaczeniem przedsiębiorstw GRTgaz i TIGF jako operatorów systemu przesyłowego we Francji

(2013/C 378/18)

W następstwie ostatecznej decyzji francuskiego organu regulacyjnego (Commission de régulation de l'énergie) z dnia 26 stycznia 2012 r. w sprawie certyfikacji przedsiębiorstw GRTgaz i TIGF jako operatorów niezależnego systemu przesyłowego (rozdział IV dyrektywy gazowej) Francja powiadomiła Komisję o zaakceptowaniu i oficjalnym wyznaczeniu tych przedsiębiorstw jako operatorów systemu przesyłowego we Francji zgodnie z art. 10 dyrektywy gazowej.

Dodatkowe informacje można uzyskać z następującego źródła:

Ministère de l'écologie, du développement durable et de l'énergie
Direction générale de l'énergie et du climat
Arche Nord
92055 La Défense Cedex
FRANCE

http://www.developpement-durable.gouv.fr

Ogłoszenie Ministerstwa Rozwoju Gospodarczego Republiki Włoskiej wydane na podstawie art. 3 ust. 2 dyrektywy 94/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie warunków udzielania i korzystania z zezwoleń na poszukiwanie, badanie i produkcję węglowodorów

(2013/C 378/19)

Ministerstwo Rozwoju Gospodarczego informuje o złożeniu przez spółki Northsun Italia SpA (wspólny przedstawiciel), Petrorep Italiana SpA i Aleanna Resources LLC, posiadające udziały w wysokości, odpowiednio, 75 %, 15 % i 10 %, wniosku o wydanie zezwolenia na poszukiwanie węglowodorów – pod nazwą „ZANZA" – na obszarze położonym w regionie Emilia-Romania, a mianowicie w prowincji Ferrara, wyznaczonym liniami południków i równoleżników, których wierzchołki określają następujące współrzędne geograficzne:

Wierzchołek	Współrzędne geograficzne	
	Długość geogr. W od południka Monte Mario	Szerokość geograficzna N
a	– 0°37′	44°51′
b	– 0°35′	44°51′
c	– 0°35′	44°50′
d	– 0°37′	44°50′

Powyższe współrzędne geograficzne oparte są na mapie krajowej opracowanej przez Wojskowy Instytut Geograficzny (Istituto Geografico Militare — IGM) – karta mapy Włoch w skali 1:100 000 nr 76.

Wyznaczony obszar ma powierzchnię 4,89 km^2.

Zgodnie z przepisami wspomnianej wyżej dyrektywy, z art. 4 dekretu legislacyjnego nr 625 z dnia 25 listopada 1996 r., z dekretem ministerialnym z dnia 4 marca 2011 r. i z dekretem dyrekcyjnym z dnia 22 marca 2011 r. Ministerstwo Rozwoju Gospodarczego publikuje ogłoszenie w celu umożliwienia zainteresowanym podmiotom złożenia wniosków o wydanie zezwolenia na poszukiwanie węglowodorów na przedmiotowym obszarze wyznaczonym za pomocą opisanych powyżej punktów i współrzędnych geograficznych.

Organem właściwym w sprawach wydawania odpowiednich zezwoleń na poszukiwanie jest Ministerstwo Rozwoju Gospodarczego (Dipartimento per l'Energia — Direzione generale delle risorse minerarie ed energetiche — Divisione VI).

Kwestie związane z wydawaniem zezwoleń na wydobycie regulują bardziej szczegółowo następujące przepisy:

ustawa nr 613 z dnia 21 lipca 1967 r.; ustawa nr 9 z dnia 9 stycznia 1991 r.; dekret legislacyjny nr 625 z dnia 25 listopada 1996 r.; dekret ministerialny z dnia 4 marca 2011 r. i dekret dyrekcyjny z dnia 22 marca 2011 r.

Termin składania wniosków wynosi 3 miesiące od publikacji niniejszego ogłoszenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Wnioski złożone po upływie powyższego terminu nie będą rozpatrywane.

Wnioski należy przesyłać na następujący adres:

Ministero dello sviluppo economico
Dipartimento per l'energia
Direzione generale delle risorse minerarie ed energetiche
Divisione VI
Via Molise 2
00187 Roma RM
ITALIA

Wnioski można również składać za pomocą systemu certyfikowanej poczty elektronicznej („PEC") na adres: ene.rme.div6@pec.sviluppoeconomico.gov.it, przesyłając wymagane dokumenty w formacie elektronicznym, opatrzone podpisem elektronicznym przedstawiciela prawnego kandydata.

Zgodnie z pkt 2 załącznika A do dekretu Prezesa Rady Ministrów nr 22 z dnia 22 grudnia 2010 r. łączny czas trwania postępowania w sprawie wydania zezwolenia na poszukiwanie nie może przekraczać 180 dni.

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA ADMINISTRACYJNE

KOMISJA EUROPEJSKA

Zaproszenie do składania wniosków – Herkules II/2013/Szkolenie

(2013/C 378/20)

1. **Cele i priorytety**

Zaproszenie do składania wniosków związane jest z działaniami, o których mowa w art. 1 lit. a) i b) decyzji w sprawie programu „Herkules II", które obejmują organizację szkoleń technicznych, seminariów i konferencji poświęconych zwalczaniu nadużyć finansowych, korupcji i wszelkiej innej nielegalnej działalności, a także formułowaniu i wdrażaniu metod zapobiegania tym nadużyciom i wykrywania ich.

2. **Kwalifikujący się wnioskodawcy**

Wszystkie krajowe i regionalne organy administracyjne państwa członkowskiego lub kraju spoza UE określonego w art. 3 programu „Herkules II", które wspierają wzmocnienie działań Unii w celu ochrony jej interesów finansowych.

3. **Budżet i czas trwania projektu**

Szacuje się, że całkowity budżet przeznaczony na projekt wynosi 1 000 000 EUR.

Współfinansowanie z UE zostanie zapewnione do maksymalnej wartości 80 % całkowitych kosztów kwalifikujących się do objęcia finansowaniem.

Szkolenie musi dotyczyć projektu rozpoczynającego się najwcześniej w dniu 15 czerwca 2014 r., a kończącego się najpóźniej w dniu 15 czerwca 2015 r.

4. **Termin**

Zgłoszenia należy przesyłać Komisji najpóźniej do **dnia 6 marca 2014 r.**

5. **Dalsze informacje**

Pełny tekst zaproszenia do składania wniosków, formularz zgłoszeniowy oraz powiązane dokumenty dostępne są na następującej stronie internetowej:

http://ec.europa.eu/anti_fraud/about-us/funding/training/index_en.htm

Wnioski muszą spełniać wymogi określone w wyżej wymienionych tekstach i zostać złożone na formularzach przeznaczonych do tego celu.

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA EUROPEJSKA

Zgłoszenie zamiaru koncentracji

(Sprawa COMP/M.7052 – Lloyds Development Capital/PostNL/TNT Post UK)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2013/C 378/21)

1. W dniu 16 grudnia 2013 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ([1]), Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której Lloyds Development Capital (Holdings) Limited („LDC", Zjednoczone Królestwo) i PostNL NV („PostNL", Niderlandy) przejmują, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, wspólną kontrolę nad przedsiębiorstwem TNT Post UK (Zjednoczone Królestwo) w drodze zakupu udziałów.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

— LDC specjalizuje się w funduszach private equity, skupiając się na wykupach menedżerskich (MBO) i instytucjonalnych (IBO) oraz na transakcjach związanych z kapitałem na rozwój w ramach sieci regionalnych biur, głównie na terenie Zjednoczonego Królestwa. LDC jest spółką zależną, której wyłącznym udziałowcem jest Lloyds Banking Group plc oferujący pełen zakres usług finansowych, m.in. bankowość detaliczną i hurtową, usługi w zakresie ubezpieczeń i zarządzania inwestycjami,

— PostNL świadczy usługi pocztowe (listy i paczki), zarówno usługi tradycyjne, jak i cyfrowe, oraz usługi w zakresie wsparcia na swoim rodzimym rynku, a także m.in. w Zjednoczonym Królestwie, we Włoszech, w Luksemburgu oraz Belgii. W Zjednoczonym Królestwie PostNL świadczy usługi za pośrednictwem TNT Post UK oraz Spring Global Mail,

— TNT Post UK działa w oparciu o sieć spółek zależnych, w których posiada 100 % udziałów, i świadczy usługi pocztowe na terenie Zjednoczonego Królestwa.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (+32 22964301), pocztą elektroniczną na adres: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.7052 – Lloyds Development Capital/PostNL/TNT Post UK, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

([1]) Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw").

Zgłoszenie zamiaru koncentracji

(Sprawa COMP/M.7112 – Sigma Alimentos/Campofrío)

Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2013/C 378/22)

1. W dniu 16 grudnia 2013 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ([1]), Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo Sigma Alimentos, SA de C.V. („Sigma", Meksyk), której ostatecznym udziałowcem jest przedsiębiorstwo Alfa, S.A.B. de C.V. („Alfa", Meksyk), przejmuje, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, wyłączną kontrolę nad całym przedsiębiorstwem Campofrío Food Group, SA („Campofrio", Hiszpania), w drodze zakupu udziałów.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

— w przypadku Alfa: jego spółka zależna Sigma zajmuje się produkcją, dystrybucją oraz sprzedażą przetworów mięsnych, serów, jogurtów oraz dań do podgrzania i napojów. Ponadto przedsiębiorstwo Alfa prowadzi działalność w zakresie gazu ziemnego i nafty, produktów petrochemicznych oraz części aluminiowych, a także świadczy usługi w zakresie telekomunikacji,

— w przypadku Campofrío: produkcja oraz sprzedaż przetworów mięsnych.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii. Należy zauważyć, iż zgodnie z obwieszczeniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury stosowanej do niektórych koncentracji na mocy rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw ([2]), sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym obwieszczeniu.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (+32 22964301), pocztą elektroniczną na adres: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.7112 – Sigma Alimentos/Campofrío, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

([1]) Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw").
([2]) Dz.U. C 56 z 5.3.2005, s. 32 („obwieszczenie Komisji w sprawie uproszczonej procedury").

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do zaproszeń do składania wniosków w ramach wieloletniego programu prac na 2013 r. dotyczącego dotacji na rzecz transeuropejskiej sieci transportowej (TEN-T) na lata 2007–2013

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej C 361 z dnia 11 grudnia 2013 r.)

(2013/C 378/23)

Strona 8:

zamiast: „Ostateczny termin składania wniosków upływa dnia 17 marca 2014 r.”,

powinno być: „Ostateczny termin składania wniosków upływa dnia 11 marca 2014 r.”.

Sprostowanie do zaproszenia do składania wniosków w ramach rocznego programu prac na 2013 r. dotyczącego dotacji na rzecz transeuropejskiej sieci transportowej (TEN-T) na lata 2007-2013

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej C 361 z dnia 11 grudnia 2013 r.)

(2013/C 378/24)

Strona 7:

zamiast: „Ostateczny termin składania wniosków upływa dnia 17 marca 2014 r.”,

powinno być: „Ostateczny termin składania wniosków upływa dnia 11 marca 2014 r.”.

Sprostowanie do konkluzji Rady zalecających wprowadzenie europejskiej sygnatury orzecznictwa (European Case Law Identifier – ECLI) oraz minimalnego zestawu znormalizowanych metadanych orzecznictwa

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej C 127 z dnia 29 kwietnia 2011 r.)

(2013/C 378/25)

Strona 4, załącznik, pkt 1.1 lit. b) ppkt (iii):

zamiast: „Unia Europejska ma kod »UE«;",

powinno być: „Unia Europejska ma kod »EU«;".

Powiadomienie nr | Spis treści (ciąg dalszy) | Strona

2013/C 378/14 Streszczenie decyzji Komisji z dnia 25 lipca 2013 r. dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz w art. 53 Porozumienia EOG (Sprawa COMP/39.847/E-BOOKS) *(notyfikowana jako dokument nr C(2013) 4750)* [1] 25

INFORMACJE PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

2013/C 378/15 Dni wolne od pracy w 2014 r. 29

2013/C 378/16 Powiadomienie rządu Republiki Słowackiej zgodnie z art. 10 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej („dyrektywa w sprawie energii elektrycznej"), w odniesieniu do wyznaczenia spółki Slovenská elektrizačná prenosová sústava, a. s. jako operatora systemu przesyłowego w Republice Słowackiej – Operator systemu przesyłowego energii elektrycznej 31

2013/C 378/17 Powiadomienie przekazane przez rząd Republiki Słowackiej zgodnie z art. 10 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego („dyrektywa gazowa"), w związku z wyznaczeniem spółki eustream, a. s. jako operatora systemu przesyłowego w Republice Słowackiej – Operator systemu przesyłowego gazu 31

2013/C 378/18 Powiadomienie przekazane przez rząd Francji zgodnie z art. 10 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego („dyrektywa gazowa") w związku z wyznaczeniem przedsiębiorstw GRTgaz i TIGF jako operatorów systemu przesyłowego we Francji 32

2013/C 378/19 Ogłoszenie Ministerstwa Rozwoju Gospodarczego Republiki Włoskiej wydane na podstawie art. 3 ust. 2 dyrektywy 94/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie warunków udzielania i korzystania z zezwoleń na poszukiwanie, badanie i produkcję węglowodorów 33

V *Ogłoszenia*

POSTĘPOWANIA ADMINISTRACYJNE

Komisja Europejska

2013/C 378/20 Zaproszenie do składania wniosków – Herkules II/2013/Szkolenie 34

PL

[1] Tekst mający znaczenie dla EOG

Powiadomienie nr Spis treści (ciąg dalszy) Strona

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja Europejska

2013/C 378/21 Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa COMP/M.7052 – Lloyds Development Capital/PostNL/TNT Post UK) [1] 35

2013/C 378/22 Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa COMP/M.7112 – Sigma Alimentos/Campofrío) – Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej [1] 36

Sprostowania

2013/C 378/23 Sprostowanie do zaproszeń do składania wniosków w ramach wieloletniego programu prac na 2013 r. dotyczącego dotacji na rzecz transeuropejskiej sieci transportowej (TEN-T) na lata 2007–2013 (Dz.U. C 361 z 11.12.2013) 37

2013/C 378/24 Sprostowanie do zaproszenia do składania wniosków w ramach rocznego programu prac na 2013 r. dotyczącego dotacji na rzecz transeuropejskiej sieci transportowej (TEN-T) na lata 2007-2013 (Dz.U. C 361 z 11.12.2013)... 38

2013/C 378/25 Sprostowanie do konkluzji Rady zalecających wprowadzenie europejskiej sygnatury orzecznictwa (European Case Law Identifier – ECLI) oraz minimalnego zestawu znormalizowanych metadanych orzecznictwa (Dz.U. C 127 z 29.4.2011)..... 39

PL

[1] Tekst mający znaczenie dla EOG

Portal EUR-Lex (http://new.eur-lex.europa.eu) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: http://europa.eu

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL